

KOMMUNISTISK POLITIK

Irakisk guerilla i Falluja 27. marts 2004

STØT DEN IRAKISKE MODSTAND!

Nr. 8

8. årg.

2004

**10. april -
23. april**

Støttepris 12 kr.

TEMA: COLOMBIA - UNDERTRYKKELSE OG MODSTAND

Slyngler og våben s. 2 ● Kulsort tænketank s. 3 ●

EU-forfatningen: På igen! s. 4 ● OK-04: Barselsfonden ryster ikke stemningen s. 6 ●

Lægekonsulenterne: Presset øges s. 7 ● Privat jobformidling dur ikke s. 8 ●

Fogh går i sort over Irak s. 10 ● Hjælp politiet s. 11 ●

Mælkemanden og hans cykel s. 12 ● Marxist-leninist og politisk fange i Colombia s. 16 ●

Rusland forbyder demonstrationer s. 18 ● Eman Ahmed Khammas: Rum for Irak s. 19 ●

Boykot Israel! s. 20 ● Debat s. 22 ● En gentagelse af 1998? s. 24 ●

Slyngler og våben

KOMMUNISTISK POLITIK

En bil kom kørende i Tikrit:

- *Få hænderne op, for fanden, NU!* skreg den amerikanske soldat i hovedet på en rædselsslagen seks-årig dreng, mens han stak sit våben op i hans ansigt.

Han var en af passagererne. Ved siden af ham var de sårede: 6 kvinder og børn, som var blevet ramt, da amerikanske soldater beskød bilen med maskingeværer.

Episoden er dokumenteret på TV. Det er sådan amerikanske soldater behandler civile irakere. Og det er derfor almindelige irakere er for skrækslagne til at stoppe deres biler, når de beordres til det af de amerikanske patruljer.

Titusinder af civile irakere er blevet dræbt eller såret eller fængslet og tortureret af en bande slyngler med våben, som har invaderet og besat deres land.

En hær som har væltet klyngebomber ned over civile områder, systematisk ødelagt vandforsyning og infrastruktur. Som fra *'Befrielsens dag 1'* tillod plyndringen af uvurderlige kunstskatte og uerstattelige arkæologiske værdier.

Amerikanerne og deres medier søger at bilde sig selv og verden ind, at de optræder som civiliserede gæster i et tilbagestående land: det er falsk hele vejen igennem.

De optræder som det, de er: masse mordere, wild west-banditter, slyngler med våben.

Krigen i Irak fortsætter som en blodig og brutal besættelse. På 1-års-dagen for indtoget i Bagdad – den 9. april (årsdagen for den nazistiske besættelse af Danmark) vil der blive demonstreret mod besættelsesmagten – i Bagdad og mange andre steder i Irak. Massedemonstrationer!

I den forløbne tid er modstanden blot blevet stærkere og stærkere. Det er et helt folk, som vil have amerikanerne ud. Selvom USA og deres lakajer har gjort hvad de kunne for at udnytte og puste til etniske, religiøse og alle mulige andre skel, så er irakerne blot blevet endnu mere beslutsomme. Den mangler ikke våben, den mangler ikke mænd, den mangler ikke penge – for den støttes af det overvældende flertal af irakere. Og den vil fortsætte, indtil amerikanerne og deres allierede trække sig slagne ud.

Et centrum for modstanden er byen Falluja – godt 15 km fra Bagdad. I irakisk historie har den glørværdige traditioner: den

var centrum for opstanden mod den britiske kolonimagt, som med tiden blev tvunget ud. Byen har ikke glemt dette – og amerikanerne frygter den. Marinesoldaterne kommer kun ind til byen ved særlige lejligheder – når der skal statueres eksempler.

- *Falluja bliver amerikanernes kirkegård*, råbte mængden, der stod omkring vraget af en udbrændt bil med fire forkullede amerikanerne.

Den seksårige dreng fra Tikrit var blevet dobbelt så gammel. Nu er han tolv. Han slog på et af de forkullede lig med sin sko, mens mængden jubede:

- *Jeg er lykkelig over det her. Amerikanerne besætter os, så det her er, hvad der vil ske*, sagde Mohammed til Reuters-journalisten, som skrev det ned.

Billederne viste jublende indbyggere, som trak de skamferede lig af de fire 'forretningsfolk' gennem gaderne og hang to af dem op fra broen over Eufratfloden.

USA gik i chok. Det lignede Mogadishu, Somalia i 1993, hvor mængden trak en død amerikansk soldat gennem gaderne. Det fik Clinton til lidt senere at trække tropperne ud.

- *Gårsdagens begivenheder i Falluja er dramatiske eksempler på den fortsatte kamp mellem menneskelig værdighed og barbari*, sagde Paul Bremer, den amerikanske landshøvding, dagen efter.

- *De handlinger vi har set var foragtelige og utilgivelige ... de krænker alle religioners forskrifter, islam indbefattet*. Han lovede at amerikanerne ville blive hævnnet.

Brigadegeneral Mark Kimmit fulgte det op: - *Vi vil pacificere den by ... men vi vælger tid og sted*. Det amerikanske svar vil være *'velplanlagt'* og *'overvældende'*, sagde han.

De 'civile' amerikanerne kom fra firmaet Blackwater Security Consulting, Moyock, N.C. Det leverer sikkerhed for fødevarerforsyninger i Fallujaområdet på en regeringskontrakt. Ifølge firmaets hjemmeside er dets personale 'de mest motiverede og professionelle, der findes, alle rekrutteret fra forskellige amerikanske og internationale specialstyrker, efterretningstjenester og politikorps.'

Redaktionen 2. april 2004

KOMMUNISTISK
POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Ved Sønderport 18
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83
e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement
Onsdag og fredag
15.30 - 17.30
Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk
APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk
ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (13 nr.) 175 kr.
År (26 nr.) 300 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271

Deadline for indlæg til næste nr.
fredag den 16. april 2004

Kulsort tænketank

Fronterne bliver stadig skarpere i den danske klassekamp, og på alle felter – selvom socialdemokrater og andre reformister, som tror, at den er død ikke kan se det. Det borgerlige Danmark opruster politisk og ideologisk. Ikke bare til det slagsmål om regeringstaburetterne, som længe har været i gang – men til at kunne spille rollen som USA's opvakte skandinaviske fyrtårn og samtidig som den Europæiske Unions duks i Norden. Mest det første.

Man vil være på forkant med det nyeste, der bliver udklækket hos de neokonservative forbilleder. Man vil sikre videnskabelig fernis over den stadig mere utilsløret aggressive politik, som den amerikanske og europæiske imperialisme bedriver verden over.

Man vil argumentere overbevisende for udbygningen af politistaterne, lovprise udbytning og undertrykkelse, og dyrke markedets gud.

Et af midlerne er skabelsen af en 'borgerlig-liberal' tænketank, en rigtig kulsort én, efter de bedste amerikanske republikanske forbilleder, hvis religiøse fundamentalisme kun overgår af deres markedsfundamentalisme.

Det borgerligt-liberale Danmark skruer sig op i gear: Ideologiproduktionen skal ikke længere ske fra halvtomme amatører, hvis eneste indmad er håbefulde Adam Smith-freaks med drømme om karrierer i Venstre. Det man går efter, er den bedste kvalitet, som det borgerlige Danmark kan præstere, til en professionel drevet tank, med fem fastansatte akademiske medarbejdere og et sekretariat. Resten af året vil det anslået koste 5 millioner kr., som skaffes fra 'private sponsorer'.

CEPOS hedder foretagendet, og det står for Center for politiske studier. Formand for bestyrelsen er den forhenværende konservative forsvarsminister Bernt Johan Collet. Posten som dens første direktør er tiltænkt et af

det borgerligt-liberale (hvilket under dagens forhold står for det neokonservative) Danmarks største lys: den USA-tossed professor David Gress, som hører til de flittigste aftagere af de større amerikanske tankprodukter. Blandt hans seneste præstationer er, som forfatteren Arne Herløv Petersen siger, at få danskerne til at forstå, at *"de fattige i USA ikke er fattige, og hvis de er det alligevel, er det deres egen skyld."*

Det er cremen af det borgerligt-

KOMMENTAR

liberale hold, der sejler af sted på den neokonservative bølge. Der er både fhv. statsminister Paul Schlüter og fhv. udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen, der ikke blev generalsekretær i NATO, men må nøjes med at glæde sig over alliansens udvidelse med syv nye USA-kloner og skrive artikler om, at det af hensyn til kampen mod terrorisme vil være smart at indskrænke de demokratiske rettigheder.

Men det er langt fra kun de afdankede klub. Den nuværende statsminister har sendt sin ghostwriter Christopher Arzrouni, cand. pol. og erhvervsjuridisk chef i Dansk Industri, så der kan lades op til flere nytårstaler.

Den politisk aktive akademiske verden repræsenteres med trumfer som profesorerne Bent Jensen og Dit-

lev Tamm, og kulturlivet af skønånder som forfatterne Rolf Bagger, Ulrik Høy og Helle Stangerup og teaterchef Morten Grunwald. Musikken leveres af Bent Fabricius-Bjerre, mens den hovedrige eksfodboldspiller Michael Laudrup er ene om at repræsentere sporten. Der er ingen malermillionærer på holdet. Til gengæld deltager auktionsleder Jesper Bruun Rasmussen.

Den zionistiske lobby er bl.a. repræsenteret af Bent Blüdnikow og Samuel Rachlin.

Hæren har sendt generaløjntant Kjeld Hillingsø, landets mest kamptrænede koldkriger.

Og så er der endnu flere af medierne, politikens og erhvervslivets tunge drenge, skønsomt og velovervejet sammensat, efter det amerikanske forbillede. Som direktørerne Sven Blomberg, Nils Foss, Henrik Bach Mortensen, Jan Duckert og Frederik Wiedemann, advokaterne Herman Federspiel og Karoly Nemeth, pressefolk som Annelise Bidstrup, Henning Fonsmark, Kastholm Hansen og forlagsdirektør Morten Hesseldahl. Søren Pind er den eneste aktive karrierepolitiker. Han er der til gengæld.

Stifterkredsen er såmænd større endnu, flere ordensprydede samfundsstøtter, men dette er rigeligt til at give et indtryk af foretagendets utvivlsomme hensigt - og tvivlsomme karakter.

Den sorte tænketank er de to regeringspartiers fælles projekt – og den er ladet med olie.

Det er et af den neokonservative reaktions særlige træk, at den søger at fremstille sig som værende 'i opposition' til en gal samfundsudvikling, som den vil rette op på.

Den vil gøre verden skævere endnu. For er der fattige i verden, har de såmænd også fortjent at være det. Og er der milliardærer ved egen drift og initiativ har de fortjent mere endnu.

Den der lever skjult lever godt

Efter 4 månedernes hemmelige korridorforhandlinger blev den fortabte EU-forfatning sidst i marts genoplivet af det irske formandskab. Forhandlingerne skal afsluttes senest i juni 2004.

Det irske EU-formandskab er det første, der afholder alle ministerrådsmøderne i Brusseles - et af mange tiltag, der skal bremse den stigende folkelige modstand, eller i hvert fald sikre, at den ikke kommer til udtryk. EU-samarbejdet fungerer nemlig bedst bag lukkede døre. Desto mindre der kommer til offentlighedens kendskab (for slet ikke at tale om demokratisk debat) desto bedre arbejdsforhold for eliten i EU.

Det er derfor heller ikke nogen overraskelse, at der intet er konkret er kommet frem efter genoptagelsen af forhandlingerne. Hvilke aftaler, der er blevet indgået, så forfatningen kunne komme på dagsordenen igen, vil først blive åbenbaret i juni - efter det er vedtaget.

Der er ikke rettet et komma i selve Unions-forfatningen. Den fremstår, som da den blev afleveret af det føderationsbejstrede EU-konvent sommeren 2003.

Blandt de mange tiltag til fremme af unionsopbygningen er:

- Unionsborgerskab.
- Det europæiske Charter for menneskerettigheder.
- Unionens statsmagts-instrumenter, som domstol, præsident og militær.
- Unionens lovgivning har forrang.
- Ændringer i forfatningen kan vedtages af et flertal af landene.

De særlige danske forbehold ser ud til at blive videreført, indtil videre. Den danske statsminister har dog allerede annonceret, at debatten ikke kommer til at handle om indholdet i forfatningen, men at Danmark bliver smidt ud af EU, hvis der bliver stemt Nej.

Hvad der skiller

I december kollapsede topmødet i Bruxelles, da man ikke kunne blive enige om

fordelingen af magten. Forslaget gik den gang på at definere 'et flertal' som dels et flertal af lande, dels 60% af befolkningerne - det såkaldte dobbelte flertal.

Det betyder at Tyskland, Frankrig og England (hvis befolkninger udgør knap 45%) kunne blokere for vedtagelser, der gik dem imod. Tendensen hen imod at lægge større vægt på et lands befolkningsandel i defineringen af stemmевægte har udgjort et stigende demokratisk problem i EU-konstruktionen, især siden indførelsen af det indre marked i slutningen 80'erne. Med det dobbelte flertal har man taget endnu et skridt i retningen mod en centraliseret overstatslig magt, hvor de store lande åbenlyst kan diktere udviklingen.

Som det ses af grafen, kan et flertal kun opnås, hvis to eller tre store lande støtter de 19 mindre.

En anden (mindre) uenighed drejer sig om sagen om de nationale kommissærer. Det EU-venlige SF har forsøgt at gøre spørgsmålet om en dansk kommissær til et kardinalpunkt for et nyt nationalt kompromis, men i folketingets EU-debat tirsdag den 30. marts viste der sig et flertal for EU-forfatningen med eller uden dansk kommissær.

En union med 25 nationer, endnu flere sprog og et indbyggertal på 454.921.608 skal styres af en junta bestående af 15 politisk udpegede embedsmænd, der reelt udstyres med lovgivningsmyndighed.

Den skjulte side af denne sag er, at den europæiske monopolindustri har ansat mange tusinde embedsmænd, der sidder i en hemmelig udvalgsstruktur, med den opgave at forberede direktiver til fordel for kapitalens interesser.

Afstemning

Det irske formandskab annoncerer næppe en deadline for forhandlingerne, hvis der ikke var mulighed for at komme i hus. Derfor er de EU-positive partier i folketinget kommet i svære overvejelser om en dato for folkeafstemningen.

Medlemslandene skal have afsluttet ratificerings processen i løbet af de næste par år, men i samme tidsrum er

der i Danmark både kommunalvalg, kommunalreform og folketingsvalg.

En lynafstemning er altid en mulighed. Imod dette taler, at alle EU-partierne helst skal støtte op om valgdatoen, og De Radikale og SF har allerede meldt ud, at en afstemning i foråret 2005 vil passe dem fint. En anden ting er, at borgerskabet i Danmark plejer at lægge sig i kølvandet på afstemninger i mere EU-venlige lande, og indtil videre er der lovet folkeafstemninger i 6 lande.

En europæisk kampagne med europæisk underskriftindsamling for folkeafstemninger i alle lande blev påbegyndt i efteråret 2003.

franz

1. Maj udgør befolkningen i EU 454.921.608

75% af befolkningen i EU vil være koncentreret i de 6 største lande.

Lande	befolkningsandel
Germany	18,1%
France	13,2%
United Kingdom	13,2%
Italy	12,7%
Spain	8,8%
Poland	8,5%
Netherlands	3,6%
Greece	2,3%
Belgium	2,3%
Czech Republic	2,3%
Portugal	2,2%
Hungary	2,2%
Sweden	2,0%
Austria	1,8%
Slovakia	1,2%
Denmark	1,2%
Finland	1,1%
Ireland	0,9%
Lithuania	0,8%
Latvia	0,5%
Slovenia	0,4%
Estonia	0,3%
Cyprus	0,2%
Luxembourg	0,1%
Malta	0,1%

EU bruger terrorlove mod politisk opposition

Terrorbomberne i Madrid gav anledning til at fremskynde både forfatningsprocessen i EU og EU's 'koordinerede kamp mod terror'.

Som partner i USA's såkaldte 'krig mod terror' gennemførte EU og alle medlemslandene, Danmark indbefattet, en række udemokratiske lovgivninger i kølvandet på USA efter 11. september. I Danmark kaldes det 'terrorepakken' og består bl.a. i, at folk, der er anklaget for forbrydelser, som absolut intet har med terror at gøre, nu kan udlevere stil retsforfølgelse og straf i andre EU-lande.

Efter Madrid-bomberne har EU besluttet at forstærke 'kampen mod terror' ved at styrke en samordnet politio- og efterretningsvirksomhed og har bl.a. udnævnt en unions-terrorchef til at forestå dette.

Bomberne i Madrid blev af den spanske regering straks brugt i et forsøg på at sikre Aznar-regeringen genvalg ved ubegrundet at anklage den basiske løsrivelsesbevægelse ETA for at stå bag. 'Kampen mod terror' blev brugt til at ramme politiske modstandere. Som bekendt blev dette afvist af det spanske folk, som opfattede bomberne som gengæld for den ivrige spanske regeringsopslutning bag Irak-krigen.

Massearrestationerne den 1. april

I de tidlige morgentimer den 1. april gennemførte politiet i en række europæiske lande razzia'er og arrestationer imod antiimperialistiske aktivister, hvorunder mindst 41 blev arresteret.

Aktionen blev tilsyneladende koordineret fra Italien - og fandt sted i nært samarbejde med den tyrkiske stat.

Hovedparten af ofrene for denne aktion er tyrkiske revolutionære, men blandt de arresterede er også tre ledende medlemmer fra Italien af den europæiske antiimperialistiske organisation Campo Antiimperialista, som har spil-

let en væsentlig rolle for at udvikle modstanden mod Irak-krigen og besættelsen - Moreno Pasquinelli, Maria Frazia Ardizzone og Alessia Monteverdi.

I sammenhæng med aktionen har italiensk politi lukket to antiimperialistiske, italiensk-indregistrerede hjemmesider Free Iraq - www.iraklibero.net - en italiensk pendent til Komitéen for et frit Irak - og Voce Operaria - www.voceoperaia.it - som de arresterede har leveret bidrag til.

Som påskud for arrestationerne bruges 'støtte til en terrororganisation', som den tyrkiske Revolutionære Folkebefrielsesfront (DHKC) betegnes som på EU's terror-hitliste.

Det står imidlertid klart, at slaget mod Campo Antiimperialista kommer på grund af organisationens støtte til den irakiske modstand mod krig og besættelse. Den har især i Italien været udsat for en omfattende mediehetz - men kæmpedemonstrationen i Rom den 20. marts, hvor også en repræsentant for den irakiske modstand talte,

viste at Campo Antiimperialista i de seneste måneder har vundet betydelig indflydelse.

Hvad DHKC angår (som APK har politiske uenigheder med) så har organisationen aldrig gennemført væbnede aktioner i Europa, men udelukkende rettet aktioner mod det tyrkiske regime og militær, som fortsat nægter kurderne elementære nationale rettigheder og stadig holder tusinder fængslede alene på grund af deres politiske holdninger.

Arbejderpartiet Kommunisterne har sendt følgende støtteudtalelse til den antiimperialistiske organisation Campo Antiimperialista - <http://www.antiimperialista.com/>

Støtteerklæring

Løslad de fængslede antiimperialister og revolutionære

Arbejderpartiet Kommunisterne (APK) fordømmer arrestationerne og forfølgelsen af antiimperialister og revolutionære, som gennemføres under påskud af at bekæmpe terrorisme.

Denne bølge af arrestationer kommer efter den Europæiske Unions beslutning om at intensivere den såkaldte kamp mod terror - og den afslører, at de europæiske imperialister forfølger deres politiske modstandere, som udøver deres demokratiske ret til protest.

Denne aktion er ikke rettet mod terrorisme, men imod modstanden mod

imperialistisk dominans, mod folkenes retfærdige kamp mod imperialistisk krig og besættelse.

Den demonstrerer den Europæiske Unions reaktionære og undertrykkende karakter og dens planer om at blive en ny imperialistisk supermagt.

Vi forlanger øjeblikkelig løsladelse af de fængslede antiimperialister fra Campo Antiimperialista og de tyrkiske revolutionære.

Arbejderpartiet Kommunisterne
1. april 2004

- Barselsfonden ryster ikke stemningen

Interview med tillidsmand Ivan Pedersen, Toms Fabrikker

Forbundsstoppenes gør et stort nummer ud af, at barselsfonden er indopereret i mæglingforslaget. På Toms fabrikker lader kvinderne sig ikke kyse af suktermaden. Kommunistisk Politik bringer et interview med Ivan Pedersen, næstformand i Toms fabriksklub og tillidsmand for aftenholdet.

Toms chokoladefabrik er en halvstor virksomhed, der ligger i Ballerup i udkanten af Storkøbenhavn. Ved dette års overenskomstfornyelse for 650.000 gør de 400 ufaglærte beskæftigede på fabrikken den kendt for andet end dens søde produkter, fortæller Ivan Pedersen:

- Forhandlerne gør jo et stort num-

mer ud af, at de har gennemtruffet en barselsfond, men det er kvinderne på Toms, som udgør omkring 80 pct. af arbejdsstyrken, nærmest lige glade med. Det samlede resultat er simpelthen for svagt. Indtil videre har tre fjerdedele stemt, og så vidt jeg fornemmer det, så bliver tale om et klokkeklart NEJ.

I modsætning til SiD, KAD, Metal og HK – som alle anbefaler et JA – så har Ivan ikke kendskab til, at hovedbestyrelsen i Nærings og Nydelsesmiddelarbejdernes Forbund (NNF) har

taget stilling til resultatet, men 200 tillidsrepræsentanter fra Landbrugsgruppen, hvor slagteriarbejderne hører til, har anbefalet et klart NEJ. Det samme gælder et enstemmigt tillidsmandsmøde fra NNF's håndværker- og industrigruppe, hvor blandt andet sukker- og tobaksarbejdere hører til.

- Vores forbundsledelse er jo sent ude med en stillingtagen til resultatet, idet vi er i fuld gang med afstemningen på de forskellige virksomheder. Det er jo også en mulighed, at de ikke tør stå frem med en anbefaling af resultatet for ikke at komme i modsætning til medlemmerne. Det er jo sørgeligt at se de andre forbund anbefale et JA. Jeg mener ikke, de har føling med medlemmerne på arbejdspladserne. Forhandlingsresultatet er i hvert fald ikke i overensstemmelse med vore rejste krav.

Hvilke krav rejste I på Toms?

- Vores krav var 2-årig overenskomstperiode, 35 timers arbejdsuge og 30 timer for vores nathold, væsentlige lønstigninger, forhøjelse af ferieprocenten, og mindstelønnen skulle hæves til 110 kr. Desuden krævede vi bedre tillidsmandsbeskyttelse og overenskomstfastsatte pauser i forbindelse med ensidigt gentaget arbejde.

- Vi har intet fået af vores rejste krav. Vi får kun en lønstigning på 2,65 om året og 3 pct. stigning på genetillæg ved siden af pensionen. Vi frygter, at vor løn og arbejdsforhold bliver alvorligt forringet langt ud i fremtiden. Det er fire år siden, den sidste overenskomst blev indgået, og nu går der minsanden tre år yderligere, før vi kan rette op på forholdene.

- Til gengæld føler vi, at arbejdsgiverne har fået i pose og sæk. De får lokalt mulighed for at opskrive den egentlige arbejdstid. Desuden er vi blevet truet med fjernelse af vores forskudttidstillæg mellem kl. 17 og 18, hvilket vil betyde en lønnedgang 8-9.000 kr. på årsbasis. Vi er også vildt utilfredse med, at arbejdsgiverne ikke er forpligtet til at betale overarbejdstillæg i tilfælde af oprydning efter konflikter i overenskomstperioden. Det kan medføre, vi bliver tvunget til at arbejde i wee-

DKU's 6. sommerlejr

kaster sig over temaerne...

Når folket gør modstand

- solidaritet med de kæmpende folk
- fra 2. verdenskrigs modstandsbevægelse til det vietnamesiske folks sejr over USA imperialismen og den voksende folkelige modstandskamp i Irak

Palæstina

- en nation et folk undertrykkes, udsultes, fordrives, myrdes og spærres inde i verdens største ghetto.

Israel begår folkemord – hvad gør vi?

Fascisterne er på fremmarch

- i gader, parlamenter og lovgivning.
Stop marchen!

Fattigdom i Danmark

Stigende arbejdsløshed, nedskæringer på sygehuse, uddannelse, offentlig transport ...
Kæmp for fremtiden!

Vi fester igennem på den solidariske måde – alle fester!

Socialismen er kommet for at blive, og det skal vi nyde i hinandens selskab...

Politik, sport, spil, ung, sjov og sød: Det sker ved den fynske nordkyst og det kan alt sammen blive dit for den sølle pris af 900 bobs inkl. mad og søvn (*mulighed for reduceret pris til fattigrove*).

Vi tager af sted den 10. juli og fester hjem den 16. juli.

Tag med på

den 19. internationale antifascistiske, antiimperialistiske ungdomslejr i Mexico

5. til 15. august

Lejren koster 2000 kr. inkl. mad og overnatning ekskl. transport

Mød unge fra hele verden samlet for at diskutere krigen i Irak, USA's rolle, og solidaritet blandt verdens folk.

Nyd samtidig Mexico fra sin bedste varme og revolutionære side...

OVERENSKOMST 2004 STEM NEJ

kenden til almindelig timeløn.

- At dømme på stemningen på fabrikken er jeg overbevist om, at kvinderne ikke har ladet sig kyse af den sukkermad, som forhandlingslederne har forsøgt at lokke med i form af barselsfonden.

Hvordan har I det med sammenkædningsreglerne?

- Når man dømmer efter NNF-tilidsrepræsentanternes opfordring til at forkaste resultatet, så er der næppe tvivl om, at det bliver til et stort og slagkraftigt NEJ. Derfor eksisterer der også en voldsom irritation over, at vi måske bliver majoriseret ned af HK'ere og andre, der måske falder på halen over barselsfonden. Vore forhandlere fra sukkervaregruppen har endda slet ikke været til forhandlinger, men har fået mæglingforslaget trukket ned over hovedet. Grundlæggende set er sammenkædningsreglerne jo også vildt udemokratiske, idet et NEJ kun respekteres, hvis mere end 40 pct. stemmer. Derfor har det været af stor betydning at sikre en stor stemmedeltagelse.

- For at sikre en høj stemmedeltagelse har vi fra klubbens side besluttet at forære enhver stemmeafgivning et gavekort på 200 kr. Det kan jo så også være et plaster på såret, hvis vi ryger ud i en storkonflikt. Jeg ved faktisk ikke, om gavekortet har trukket flere stemmer med, fordi entusiasmen i forvejen er meget stor. Indtil videre har 75 pct. af vore medlemmer stemt, og vi forventer at komme i nærheden af 90 pct. Afstemningen foregår værdigt, målrettet og med alvor. Det tolker jeg som, at folk er klar over, at det kan ende med en konflikt, og at de er parat til at tage konsekvensen. De spørger til, hvornår konflikten kan træde i kraft. Jeg sporer en stor utålmodighed. Et påtvunget JA via sammenkædningen vil i hvert fald udløse stor frustration og harme.

-gri

Lægekonsulenterne: Presset øges

Familie- og arbejdsmarkedsudvalget i København vedtog på mødet den 17. marts, at det skal være Socialministeriet og ikke Den sociale ankestyrelse, der skal foretage den uvildige undersøgelse af de lægefaglige konsulents rolle og varetagelse af deres opgaver i forbindelse med behandlingen af førtidspensionssager. Det var en undersøgelse, udvalget havde besluttet på mødet 14 dage tidligere. Alle undtagen de Konservative stemte for forslaget.

Forvaltningen havde ellers indstillet, at undersøgelsen skulle foretages af Den sociale ankestyrelse. Dette blev ændret efter et forslag fra Rikke Fog-Møller, Ø. Problemet ved at lade Ankestyrelsen tage sig af undersøgelsen er ifølge Thor Buch Grønlykke, S: "Man går ikke ind i det grundlæggende problem og ser på borgernes retssikkerhed, og om de har fået den sagsbehandling, de har krav på."

Kommunen sat på plads

Det er tredje gang kommunen bliver sat på plads, mens de forsøger at holde hånden over lægekonsulent Jens Bang og den praksis, han er eksponent for. I to redegørelser har de frikendt lægekonsulenten, der er blevet voldsomt kritiseret, og to gange er embedsmændene efterfølgende blevet sat på plads af et politisk flertal, der ønsker en tilbunds gående undersøgelse.

Stemmefiskeri

At der kan skabes et politisk flertal, skyldes nok i høj grad, at det er en sag, der vurderes at være velegnet at profilere sig på over for mindretalsbefolkningerne. De fleste læsere husker måske, at der i Mjølnerparken blev samlet over 200 husstandes underskrifter ind i protest over behandlingen af Hassan, en palæstinensisk flygtning. Efterfølgende har sagen haft politikernes bevågenhed. Især bør nævnes SF's familie- og arbejdsmarkedsborgmester Asmus Kjeldgaard. Han har vredet sig som en ål for at undgå denne tilbunds gående undersøgelse, men blev nødt til at stemme for forslaget for ikke at

miste den sidste rest af troværdighed.

En ubehagelig type

Jens Røhling Bang som person er en sag for sig. Han står for skriftlige udtalelser af karakteren: "Endnu en palæstinenser søger pension" og "Konen gider ikke arbejde". Dette på trods af Socialministeriets klokkeklare retningslinjer. Dette har der kørt en lang polemik om i Ugeskrift for læger, hvor kontorchef i Socialministeriet Mikael L. Kristensen har sat ham grundigt på plads: "Lægekonsulenten er ansat af kommunen i en rådgivende funktion og må ikke foretage sine egne undersøgelser eller lave egen diagnosticering af de helbredsmæssige forhold og kan af samme årsag ikke foretage vurderinger af de helbredsmæssige forhold, der er i strid med det i øvrigt foreliggende dokumentationsgrundlag."

Foreningen af førtidspensionister har 75 sager med denne mand. Han er ansat i 24 socialcentre, herunder Glosstrup, hvor man har undersøgt 274 sager, han har været involveret i. 18 af disse kan nu genoptages, når kommunen finder en anden kommune med nye sagsbehandlere og lægekonsulenter, der vil hjælpe med at gennemgå dem.

Det er almindelig praksis

Men dette er bestemt ikke kun en sag om Nørrebro socialcenter og Jens Bang. I radioudsendelsen "Firmaets mand" den 1. februar udtalte lægekonsulent Anders Ottar Jensen, at han masser af gange har konkluderet i en førtidspensionssag. På journalisten Tom Heinemanns spørgsmål om hvor mange gange svarer han først lidt vagt, men ender med at erklære "2000 gange, f.eks. i Københavns kommune, og det er der mange andre, der har gjort. Det er sådan en skematisk form, man har brugt. Og hvis nogen nægter, at de har gjort det, så lyver de."

GBe

Følg med i udviklingen og sagerne på:
www.vagthunden-for-loven.dk

Privat jobformidling dur ikke

De arbejdsløse er utilfredse med de "private aktører", der er udset til at overtage a-kassernes arbejdsanvisning. Kun et fåtal føler sig godt behandlet. Beskæftigelsesministeren kritiserer undersøgelsen for ikke at være uvildig.

I en ny undersøgelse afdækkes succes'en for de private konsulentbureauer, der siden 1. januar har fået overdraget store dele af arbejdsformidlingen. Resultatet er en stor fed tommelfinger nedad.

77 pct. af de adspurgte føler ikke, at kontaktførelsen hjælper dem til at komme i job. Næsten halvdelen har ikke modtaget individuel vejledning, hvilket er klart i modstrid med lovgivningen, mens blot 15 pct. oplever, at forløbene har hjulpet dem. Kun 17 pct. af de ledige foretrækker privat konsulentfirma, mens de resterende foretrækker egen fagforening eller a-kasse (hhv.

16,7 og 45,2 pct.) eller for 14 pct. vedkommende den lokale arbejdsformidling.

Undersøgelsen, der er bestilt af A-kassernes Samvirke og fortaget af analysefirmaet Wilke, viser med al tydelighed, at de private konsulentfirmaer ikke lever op til lovens bogstav. De arbejdsløse oplever ikke den tilstrækkelige vejledning, som de får i deres lokale fagforening og a-kasse, som de derfor foretrækker.

På trods af lovgivningens og regeringens målsætninger om, at aktiveringsindsatsen skal være individuel og målrettet, og at det enkelte individ bør have valgmulighed mellem de enkelte aktører, er der ikke meget, der tyder på, at dette realiseres i praksis. Hele 80 pct. af de arbejdsløse angiver således, at de ikke har haft mulighed for at vælge mellem forskellige aktører i forbindelse med deres kontaktførelse.

Ingen privat succes

Grunden til, at de private konsulentfirmaer overhovedet er kommet på banen i forhold til anvisning af job, er en udlø-

ber af regeringens arbejdsmarkedsreform "Flere i arbejde", der blev vedtaget for halvandet år siden med Socialdemokratiets stemmer. Denne del af reformen giver altså private selskaber mulighed for at tjene penge på arbejdsformidling, hvilket hidtil har været betjent af AF, a-kasser og fagforeninger, der ikke har en profit at tage hensyn til.

De private konsulentfirmaers succeskriterium er udelukkende at minimere antallet af ledige, hvilket blandt andet kan gøres ved at erklære dem som værende "ikke til rådighed" for arbejdsmarkedet. Indtjeningen kan altså lige så vel opnås ved at stritte de arbejdsløse over på anden overførselsindkomst som at skaffe dem arbejde. Og arbejde har de ikke skaffet meget af.

Beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen (V) forsøger at skyde rapportens konklusioner ned. Han mener ikke, at undersøgelsen kan være seriøs, da A-kassernes Samvirke, som har bestilt rapporten, selv er en del af jobformidlingen og derfor ikke kan optræde uvildigt. Ifølge sekretariatschef i A-kassernes Samvirke Torben D. Jensen gør han regning uden vært:

- Det er lodret forkert, at AK-Samvirke er modstander af, at andre aktører deltager i kontaktførelserne, men vi stiller spørgsmålstegn ved, om den åbne licitation er en egnet metode. Den er dyr at administrere og sikrer ikke kvalitet.

Ministeren vil nu iværksætte sin egen undersøgelse, der også afdækker AF's kontaktførelse for ledige. Spørgsmålet er så, hvorvidt ministerens egen undersøgelse er uvildig?

Undersøgelsen kan læses på
www.ak-samvirke.dk.

-gri

Profitten i EU stiger fra 1. maj

49 pct. af virksomhedslederne forventer bedre indtjening, når EU pr. 1. maj udvides med ti nye medlemslande fra Østeuropa, viser en undersøgelse foretaget blandt 1.500 større virksomheder i det nuværende EU.

Ud over den billige arbejdskraft, der dels kan udnyttes ved import og dels ved "udflagning", så mener de, at fjernelse af toldgrænser og mindre administrativt arbejde vil betyde en lukrativ forretning, når markedet udvides.

De har allerede gjort sig spekulationer om, hvor profitinteresserne plejes bedst:

- Polen er det største af de nye medlemslande og internationalt set en væsentlig aktør og medspiller. De nuværende lande vil ofte være opmærksom på lande, der ligger tæt på, fordi det kan give bedre mulighe-

der for at udstationere medarbejdere i disse lande, siger Cathrina Sørensen, EU-ekspert ved Danish Institute for International Studies, til Jyllands Posten.

Hun mener ikke, at lønforskellene vil være en væsentlig faktor til et større overskud for virksomhederne, da lønningerne i Vesteuropa er fastlagt ved overenskomsterne og niveauet i Østeuropa allerede er steget markant.

Alligevel har Danmark og andre lande i EU i de sidste år oplevet en voldsom vækst af arbejdere østfra, der for de flestes vedkommende arbejder illegalt. Når EU udvides pr. 1. maj, bliver det legalt at krydse grænserne, og så er det svært at forestille sig andet, end at arbejdsgiverne vil benytte sig situationen til at trykke løn og arbejdsforhold.

-gri

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk

Forbundsledere anbefaler OK-forliget

650.000 arbejdere er i disse uger i gang med at stemme om fornyelse af deres overenskomst, som er udset til at skulle vare de næste tre år. Forliget kritiseres voldsomt af tillidsrepræsentanter og arbejdspladser landet over for ikke at imødekomme de rejste krav, mens arbejdsgiverne har fået vigtige forringelser gennemført.

Kritikken holder ikke forbundsledere fra at anbefale et JA. Således har SiD, KAD, HK og Dansk Metal alle anbefalet deres medlemmer at stemme JA til resultatet. Dermed har samtlige medlemsmæssigt tunge forbund givet deres positive holdning til kende. Senest har SiD's repræsentantskab mandag aften med omkring to tredjedele flertalt anbefalet forliget. Anbefaljerne var tilsyneladende ikke disponeret for at betræde talerstolen, idet kun én ud af 14 fagforeningsformænd i deres indlæg sagde god for resultatet.

Det altoverskyggende argument fra forbundsledernes side er, at barselsfondens indførelse er et historisk resultat.

Formanden for HK Industri i København, Poul Vinholt, anbefaler også på den baggrund sine medlemmer at stemme JA. Det sker i et personligt brev, hvor han forsøger at tage højde for den udtalte modstand:

"Men stem ikke mindst JA, fordi

nogle faggrupper har etableret en NEJ-kampagne, hvilket skyldes, at de ikke fik opfyldt de yderste marginaler i deres krav."

Med denne omvendte form for argumentation, 'Stem JA, fordi nogle siger NEJ', håner formanden medlemmerne lige op i deres åbne ansigt. Kendsgerningen er, at arbejdspladsernes krav ikke er blevet imødekommet, mens arbejdsgiverne har fået i pose og sæk.

Flere fagforeninger i blandt andet SiD er godt klar over, at det ringe resultat er yderst upopulært, hvorfor de formulerer anbefalingen anderledes:

"Vi anbefaler et moderat JA" lyder det fra denne kant – uden anvisning til, hvordan et "moderat JA" ser ud på stemmesedlen.

Offentliggørelsen af resultatet forventes offentliggjort den 19. april. Her vil det vise sig, hvorvidt forbundslederne har medlemmerne i ryggen. Det har de sjældent. Selvom resultatet med ledernes kraftige propaganda skulle munde ud i et JA, vil det i hvert fald ikke blive så markant, som forbundstoppene er stemt for. *-gri*

OVERENSKOMST 2004
STEM
NEJ

SiD Ungdom: Bootcamp

SiD Ungdom holdt i weekenden 2-4 april bootcamp i Svendborg. Det er en erstatning for det årlige landsmøde. 100 fagligt aktive fra hele landet skulle vælge en ny formand. Desuden gennemførtes forskellige kurser i blandt andet kapitalismekritik, hvordan man er faglig aktivist. SiD Ungdoms første valgte formand, stilladsarbejder Michael Vinther Andersen fra Odense, trådte tilbage efter et år på posten. Han rådede op til træffet

den nye formand til at lytte meget: - Man skal ikke presse noget ned over hovedet på de frivillige kræfter lokalt. Uden de frivillige er en formand jo ingenting. Og derudover bliver hans fornemmeste opgave vel at gøre SiD Ungdom mere synlig udadtil. Det gælder jo om at udnytte, at han kan tale frit fra leveren uden at det skal godkendes nogen steder, siger Michael Vinther Andersen.

Job er tabt i industrien

24.000 færre arbejdspladser i industrien på to år. Dermed er det den vigtigste sektor, der tegner sig for halvdelen af de 47.000 færre arbejdspladser.

Det er de kolde facts, der begrundes med økonomisk afmatning, viser en analyse fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd.

Reduceringen er mest markant i jern- og metalindustrien, som eksempelvis har mærket en beskæftigelsesnedgang på næsten 20 pct. inden for fremstilling af maskiner. Omvendt har medicinalindustrien og tegl-, cement- og betonindustrien formået en fremgang.

Blokade mod løntrykkeri

Fagforeningen Lager & Pak i Århus har i foreløbig tre dage etableret blokade af et tysk stilladsfirma, der opsætter stillads ved et forbrændingsanlæg i byen. Firmaet underbetaler deres tyske og polske ansatte, idet de trækker 40 pct. i stedet for de fastsatte 20 pct. til sociale forpligtelser.

- Selv om der kun er tale om fire arbejdere og et stort arbejde for os, er det en principiel sag. Vi er nødt til at sikre os, at arbejde i Danmark bliver udført på, hvad der svarer til danske overenskomstvilkår, hvis vi ikke vil se vores arbejdspladser forsvinde til udlændige på undergravende vilkår, lyder det fra SiD Lager og Pak.

Tekniske skoler truet

Sidste års fusioner af tekniske skoler belaster de resterende skoler økonomisk, hvilket er i direkte strid med målsætningen for sammenlægningerne. Samtidigt har undervisningsministeriet skåret ned på deres ramme for efteruddannelse i år. Lederne for skolerne i Århus, Silkeborg, Horsens og Randers har protesteret til folketingets uddannelsesudvalg. De efterlyser flerårsaftaler på efteruddannelsesområdet, da de mener, at det største problem er, at forudsætningerne hele tiden ændres.

Fogh går i sort over Irak

Folketingets officielle høring om Irak-krigen, der ikke måtte beskæftige sig med grundlaget for den danske krigsdeltagelse, blev den forventede fuser. Det var heller ikke meningen, at den skulle føre til noget som helst. Den skulle overstås. Den reelle høring finder sted den 15. april i Landstingssalen. Den organiseres af Grundlovskomiteen 2003 vedr. Irak-krigen.

'Den danske befolkning kan forvente af denne regering, at den fortsat vil udvise den fasthed og konsekvens, som beslutningen om at deltage i Irak var udtryk for,' skrev Anders Fogh Rasmussen (hvis det var ham) i en kronik i Jyllands Posten offentliggjort op til folketingets officielle høring.

Det var optakten til en travl dag for den danske krigsforbryder, hvor han deltog både i den officielle høring, hvor han holdt sin tale uden at blive udspurgt om krigsgrundlaget, og senere i en stor forespørgselsdebat i folketinget, hvor han talte, men ikke besvarede spørgsmålene.

Fogh i folketingssalen

Efter otte spørgsmål om Irak-krigens grundlag valgte Anders Fogh Rasmussen at blive siddende på et spørgsmål fra Keld Albrechtsen, Enhedslisten. Det gentog sig kort efter ved et spørgsmål fra Villy Søvndal (SF). Det er den alvor, hvormed landets statsminister ønsker den måske vigtigste udenrigspolitiske beslutning i mange, mange år behandlet.

- Statsministeren har foreløbigt haft tre strategier i Folketingssalen, siger Villy Søvndal, SF.

- Den ene er at hævde, at det danske beslutningsgrundlag ikke handlede om masseødelæggelsesvåben. Men det er naturligvis notorisk forkert, eftersom FN-resolutionerne som det danske beslutningsgrundlag henviser til netop truslen fra Saddam Hussein i 1990 og 1991 – og dermed indirekte til masseødelæggelsesvåben. Statsministeren må derfor én gang for alle ophøre med den meningsløse påstand om, at det danske beslutningsgrundlag ikke handlede om masseødelæggelsesvåben. Manglende samarbejde med FN kan aldrig alene blive grundlag for krig.

- Den anden strategi går på at beskyldte venstrefløjen for at gå Saddam Husseins ærinde, fordi vi stiller disse spørgsmål. Men enhver anstændig poli-

tiker – uanset partifarve – må være optaget af spørgsmålet om, hvorvidt man som nation går i krig på et grundlag, som der var tvivl om i beslutningsøjeblikket, og som oven i købet siden er blevet tilbagevist, altså om man oplyser sit nationale parlament og sin befolkning retvisende. Det har ikke været tilfældet. Det er uværdigt, at statsministeren gør det til et spørgsmål om sympati for Saddam Husseins regime.

- Og endelig er statsministeren nu, efter blot 8 spørgsmål, begyndt slet ikke at svare eller blot henviser til tidligere besvarelser.

Fogh: Godt med præventive krige

Talen under den officielle høring var ikke blot et forsvar for den folkeretsstridige danske deltagelse i en ulovlig krig og besættelse. Det var en erklæring om, at det ville man også gøre ved en anden lejlighed. Et forsvar for 'præventive krige' som et ekko af George W. Bushs imperialistiske militærdoktrin.

Anders Fogh Rasmussen erklærede, at enkeltlande skal have mulighed for at anvende militær magt uden et klart FN-mandat, også selv om der kan være tvivl om den trussel, som det angrebne land udgør.

- Kan vi i en tidsalder, hvor truslerne fra terrorisme og masseødelæggelsesvåben ikke er til at ignorere, tillade os at afvente sikre beviser, før vi griber ind? spurgte Fogh retorisk.

Det er det tætteste, Fogh er kommet på en indrømmelse af, at Irak-krigen var en 'præventiv krig', ført på et løgnagtigt grundlag, mod et land, der ikke udgjor-

Ny pjece fra Komiteen for et Frit Irak:

Irakisk modstandsmand taler ud.
Interview med Abd Al-Jabbar Al-Kubaysi, formand Iraks Patriotiske Alliance
Redigeret af Carsten Kofoed og Sammi Jawad
Oktober Forlag, 32 s. kr. 20,- (ekskl. forsendelse).

Fås i Oktober Bogbutikker eller bestilles hos Komiteen for et Frit Irak
www.fritirak.dk el. tlf. 61274177.

Abd Al-Jabbar Al-Kubaysi (f. 1944) har under Saddam været fængslet i flere omgange, idet han tilhørte Baath-partiets venstrefløj. I eksil i Europa arbejdede han på at samle den irakiske opposition imod Saddam Husseins styre på et antiimperialistisk grundlag. I 1981 blev hans to brødre henrettet af Saddam Husseins styre. I 1992 var Abd Al-Jabbar Al-Kubaysi med til at danne Iraks Patriotiske Alliance og er i dag dens formand.

de en trussel mod freden eller verden. Og at 'præventiv krig' er et andet ord for kolonikrig i det 21. århundrede.

Ikke flere løgne!

Ved folketingets høring med eksperter, der *ikke* skulle undersøge det danske krigsgrundlag, fastslog Jens Elo Rytter, ekspert i folkeret ved Københavns Universitet, at der ikke noget folkeretsligt grundlag for at gå i krig mod Irak.

- *Krigen var uforenelig med FN-pagten*, sagde Jens Elo Rytter:

- *Og under alle omstændigheder tilkommer det ikke et enkelt land at fortolke resolutionerne. Samtidig er det klart, at der var et klart flertal imod at gå i krig i FN's sikkerhedsråd.*

Sådan mener også det store flertal af folkeretseksperter.

Det vil for alvor blive uddybet ved høringen i Landstingssalen tirsdag den 15. april fra kl. 9.30 til 17. Om formiddagen vil bl.a. Hans von Sponeck, tdl. FN-koordinator i Irak og assisterende generalsekretær, Ray McGovern, CIA-analytiker og tidligere rådgiver for George Bush senior, samt Jan Øberg, direktør for The Transnational Foundation for Peace and Future Research, belyse motiver og påskud for Irak-krigen.

Om eftermiddagen fokuseres specielt på det danske krigsgrundlag fra en række fremtrædende danske jurister, bl.a. prof. dr. jur. Henning Koch, advokat Bjørn Elmquist og cand. jur. Thomas Dyhr, som har skrevet en afhandling om, hvordan det danske krigsgrundlag strider mod international ret.

Denne alternative høring vil rejse alle de pinlige spørgsmål, som den officielle parodi skulle skjule.

Den vil ikke blive direkte tv-transmitteret eller få den store mediebevågenhed, netop fordi den sætter fokus på sandheden om den ulovlige krig og besættelse.

Så meget mere betydningsfuldt er det, at den bliver en klar manifestation af det folkelige krav om at få krigsgrundlaget belyst: Ikke flere løgne!

Tilmelding til deltagelsen, som koster 100 kr. (50 kr. for unge og under uddannelse), sker til Christian Bursche på tlf. 3828 2620 - e-mail gk03hoe-ring@danirak.dk.

Hjælp politiet

Lasse og Bo havde været på bytur med vennerne. De og deres venner hænger tæt med de unge omkring Ungdomshuset på Jagtvejen. Det hænder, at de ikke kan styre deres uimodståelige trang til kunstneriske udfoldelser. Det sætter til tider sit spor på den nærliggende gule mur ved Assistens kirkegård. Da muren vender ud til den ekstremt trafikerede Nørrebrogade, når budskabet frem til adskillige tusind mennesker hver eneste dag. For år tilbage har kommunen besluttet at indlede en regulær krig om murens tilstand: Skal den være gul eller være præget af opfindsom politisk graffiti? Kommunen mener ét, de unge noget andet.

På byturen, der havde bragt Lasse og Bo i en opløftet stemning, var de faldet over en spraydåse, hvis indhold bestod af graffiti fjerner.

- *Nu skal vi ha' noget sjov*, smilede de til hinanden, mens de på hjemvejen passerede kirkegårdsmuren den sene natteime.

Spraydåsen blev taget i brug i behørigt respekt for eventuelle politioverraskelser.

Det lykkedes dem kun lige at gøre sig færdige, da en blå transit dukkede frem med otte politibeklædte mænd i. Disse for ud af bilen og skreg:

- *Klokken er mange, og De er anholdt!* Lasse og Bo protesterede selvfølgelig:

- *Vi har jo blot forsøgt at fjerne graffitien*, argumenterede de, mens de i samarbejdets ånd fremviste dåsen med indholdsfortegnelsen Det bragte de otte granvoksne mænd i vildrede. Hvordan hang det nu sammen?

Lasse og Bo fastholdt deres gerning og underbyggede den med, at deres graffiti fjerner, som jo havde sat sine spor, ville forsvinde i løbet af et kvarter. Betjentene kiggede på hinanden, derefter på Lasse og Bo og på hinanden igen.

- *Vi skal have en prøve af indholdet*, lød det pludseligt fra et lyst hoved blandt de blåklædte. Lasse og Bo sørgede for prøven, mens de stadig forsøgte at overbevise dem om, at den jo forsvandt, inden de kunne nå at ana-

lysere den. Korpset mente imidlertid, at de havde reddet æren. Lasse og Bo fik lov til at gå.

Betjentene foretog en mindre rådslagning, inden de satte sig ind i vognen. Det kunne jo være, at der var en detalje, de havde overset. Bilen bevægede sig derefter videre ad Nørrebrogade langs muren i langsomt tempo, så de kunne observere "skaden". I dette forløb gik det op for dem, at graffiti fjerner var blevet brugt til med store bogstaver til sammensatte ordene: "*Fuck panserne*".

Bilen foretog med hvinende dæk en hurtig 180 graders drejning, men Lasse og Bo var forsvundet ned af en af de utallige sidegader, hvor de i en baggård stod og skreg af grin, så flere vinduer blev slået op af beboere med en bestemt henstilling om at fise af.

Det næste døgn's tid morede de sig med at inddrage vennerne i den lille aktion. Det er vel unødvendigt at nævne, at historien faldt i god jord.

Der gik omkring to måneder, hvor Lasse og Bo blandt andet på grund af deres bopæl havde deres naturlige gang i kvarteret, så en dag tvang deres tomme maver dem til et besøg på den højst upopulære lokale McDonald på Nørrebros Runddel. Her rendte de minsandten ind i fire blåklædte mænd fra korpset, der alle var i butikken for at udnytte kædens rabatordninger til lovens forlængede arme som tak for behørig beskyttelse. Betjentenes panderynker afslørede deres tanker:

- *Der var noget genkendeligt over de to unge fyre.*

Det føromtalte "lyse hoved" kom pludseligt i tanke om deres fælles oplevelse:

- *Nå, der fik vi nok jaget en skræk i livet på jer?*

Sagen var overstået. Politiet havde ikke noget at komme efter, så Lasse valgte med et smil på læben at besvare udsagnet:

- *Jeg mener nu nok, at det var os, der tog røven på jer.* - *Reno*

Mælkemanden og hans cykel

Verner A.G. Andersen - omkring 1980

Det er på tide 70ernes arbejderforfattere genopdages. De var ikke helt få – kom som en pludselig eksplosion af noget længe undertrykt og marginaliseret: en anden klasse, en anden verden end den man kendte fra borgerskabets og de småborgerlige mellemlags fin- og brugslitteratur.

Arbejderforfatterne havde noget på hjerte, blev synlige et kort øjeblik – nogle af dem fik endda deres bøger ud på 'rigtige' forlag. Så forsvandt de fleste igen.

Verner A.G. Andersen fik ikke sine bøger udgivet hos de rigtige – men han forsvandt heller ikke. Født i 1920 hørte han allerede dengang til den ældre generation, generationen mellem de to store krige. Under besættelsen skrev han artikler til den illegale presse – og op gennem 60erne løb han forlag og medier på dørene for at få sin produktion ud. Han var mælkemand på Solbjerg Mejeri på Frederiksberg – og fik sine digte trykt i et lille kunstblad, Acta Diurna, som han selv bekostede og satte op mellem flaskerne på sin mælkemandscykel.

I 1967 udsendte han for egne midler 80 digte i samlingen 'Digte på en mælkemands cykel'. Digterne på disse sider er fra denne samling.

Samlingen 'Digte – mit våben' kom i 1977 hos Jorinde & Joringel. Derefter udsendte han en stribe bøger på eget forlag (Acta Diurna), indtil pengene slap op.

Som pessimistisk (eller realistisk?) humanist skrev han forstandsdigte om sit blodige århundrede, hvor 'fred' betød forberedelse til næste krig. (På den måde ligner det næsten vores).

Det var alvorlige og gode digte.

Himmelen Dig

Af "Byen der døde"

Afvarsling

Afvarsling – afvarsling
kom frem i fortabte sjæle
de sorte fugle nu tordner bort,
i nattens skyer.

Kom frem fra dybet

I der lever,
flygt fra det der var en by,
flygt som forskræmte dyr.

Afvarsling – afvarsling
thi der er intet tilbage,
vor by er blot en losseplads,
hvorfra al fornuft og formål flyer.

Kom frem fra dybet

kom op i lyset
thi natten er snart forbi,
og snart den nye dag den gryer,
derfor afvarsling, afvarsling.

Gløder, gløder af udslukt liv,
øjne af brændende hjem,
sorte monumenter,
takkede mure,
af liv der ej fødes igen,
bort fra dødens kvælende tæppe,
bort fra ruiner af en udbombet by
bort fra nattens forfærdende gru,
grå fortabte og klynkende sjæle
genfærdet af menneskehedens nøgne jeg,
møder apatisk et rødmende gry.

En hær af lasede skygger,
som har glemt sit menneskeværd,
går tavse de døde forbi.
En hymne af de døendes rallen,
en sang af de såredes vé,
og en rytme af en vanvittigs skrig
grå iskolde lasede skygger,
apatiske med fortinnede øjne,
knugende bylter af barnelig,
søgende bort fra den glødende aske
bort fra Dantes Inferna på jord,

bort fra idealernes brude
Nu søger de få,
hvis legemer ikke døde
hvis sjæle blev begravet
i nattens forfærdende
nu ned mod Karons bål
der over Styx sejler de
thi i nat døde en by.

Hvad byen hedder har
thi den knustes til gløder
og blev blot een af tus
den døde en nat i flamme
den var blot en linie i
som svandt bort i glemme

Mandsidealet i det 20

1914-1918

Hvor døde din fader?
I Flanderns sølede ælt
eller i Isenzos kløfter,
eller hvem og hvor
begik han krigens mor

1919-1938

Hvor døde din onkel?
I revolutionens bølger
eller i det som følger,
eller hængtes han som
eller var det i Spanien

1939-1945

Hvor døde din broder?
I kamp ved Narviks k
eller i ørkensandets m
eller i Tarawas selvm
eller i Hiroshimas don

1946-1965

Hvor døde din søn?
Var det i Koreas bjerg
eller i Algier af tortur

Himmelen mest funklende stjerne

te af Verner A.G. Andersen

tale krig.

e,
et
spy,
åd,
em bort,

jeg glemt,
dende støv,
inde byer,
mer,
en avis,
nselens skyer.

0. århundrede

e

rd?

jøde,
han døde?

?
olde strande,
orderbrande,
ordsslag,
nmedag?

es øde,
han døde,

eller i Kongo i kamp for Tshombe
eller var det i Vietnams sumpe.

Napalm

Som et stort bjerg af svovlgule flammer
vokser det op mod det tindrende blå,
og i floden af den brændende nafta
må alt, hvad der lever, til aske forgå.
Det kastes fra sølvgrå tordnende fugle,
der flyves af mænd, der tror på en gud,
og når liv opædes af helvedesflammer,
så tror de at bringe et frihedens bud

Behøver jeg sige, om hvor dette er hændt?
thi alle véd, det skete i går
og sker i morgen og fremover med,
at brændende bjerge som dødsbavner står.

»Frihedens sag«

Om alle kister med alle navne,
fra Spartacus til ham
der ukendt døde
i et ukendt fængsel
for den evige kamp for frihedens sag,
blev stablet som mursten
ville de danne en mur,
der kunne gå fra pol til pol.

Om alle tanker fra alle tider,
fra Spartacus til ham
der ukendt håber
i et ukendt fængsel
på den evige kamp for frihedens sag,
blev skrevet i bøger,
ville de fylde et hus,
der ville nå himmelens skyer.

Om alle tårer med alle sorger,
fra Spartacus til ham

der ukendt sørger
i et ukendt fængsel
over den tabte kamp for frihedens sag,
blev samlet i dale,
ville de fylde en kløft,
der kunne gå fra pol til pol.

Om alle de håb og alle de drømme,
fra Spartacus til ham
der ukendt håber
i et ukendt fængsel
på den evige drøm om frihedens sag,
blev samlet som kerter,
da ville vor klode være
Himmelens mest funklende stjerne.

»Fagre nye verden«

Fagre nye verden.
Er du ildsøjler
over døde byer?
eller er du stjerner,
der udstråler lykke?
Fagre nye verden.
Er du grålig hud
over spinkle skeletter?
eller er du plovfurer
og mætte maver?
Fagre nye verden.
Er du hadet til
et hævnens ragnarok?
eller er du fremtiden
befriet for frygt?
Fagre nye verden.
Ender du din vej
som en gold planet?
eller omskabes du til
et jordisk paradys?
Du menneske –
Det er dig der vælger
den fagre nye verden.

Francisco Caraballo: **Marxist-leninist og politisk fange i Colombia**

I 10 år har formanden for Colombias Kommunistisk Parti (marxistisk-leninistisk) Francisco Caraballo været holdt som politisk fange af det reaktionære regime i landet – som et gidsel for den revolutionære bevægelse. Det er lykkedes avisen En Verdade, som udgives af Brasiliens Revolutionære Kommunistiske Parti, at få et interview med den langtids-fængslede kommunist, som også er kommandant for Folkets Befrielsehær (EPL). Både det colombianske og brasilianske parti er medlemmer af IKMLPO – den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer – som også Arbejderpartiet Kommunisterne deltager i.

- Hvorfor sidder du i fængsel?

- Jeg har været involveret i revolutionær virksomhed i 43 år i træk. Jeg var med til at stifte Colombias Kommunistiske Parti (M-L) og Folkets Befrielsehær (EPL). Jeg har kæmpet konsekvent for grundlæggende forandring af den politiske og sociale virkelighed i dette land. Det er derfor, jeg har deltaget i forskellige former for revolutionær virksomhed. Som oprører har jeg i teori og praksis udtrykt opposition til det etablerede samfundssystem og staten, som forsvarer det. I mange år var jeg udsat for rabiatt forfølgelse fra statens undertrykkelsesapparat. Ved flere lejligheder er nyheden om min død offentliggjort, og der blev udlovet dusør for at pågribe mig, død eller levende, i reneste wild west-stil. I ti år har jeg siddet i fængsel, først i kaserne på hærens artilleriskole, dernæst

hos militærpolitibataljonen i Bogota, og sidst blev jeg overført til det højtsikrede fængsel i Itagui-Antioquia. I henhold til retspraksis har jeg allerede afsonet min strafferperiode, men alligevel er jeg dømt til 40 år i fængsel. Dette viser, at staten bryder sine egne love, og at retfærdigheden er underordnet styrkeforholdet mellem dem, som forsvarer status quo, og dem, som søger radikal forandring.

Den colombianske elendighed

- Colombia har enorme rigdomme, men folket lever i elendighed. Hvad er årsagen til fattigdommen i Colombia?

- Colombia har 44 millioner indbyggere, to ud af tre yngre end 30 år. Dets territoriale udstrækning er 1.338.000 kvadratkilometer, med en meget afvekslende topografi og veksellende klima. Landbrug og husdyrhold er økonomiens grundlæggende sektorer, med kaffe som hovedeksportprodukt. Der er gunstige forhold for mere kvægdrift og fiskeri, men disse erhverv har været nedtonet til fordel for import. I undergrunden findes olie, som står for 30% af eksportindtægterne, og kul, som repræsenterer 40% af Latinamerikas reserver. Ud over dette har vi naturgas, smaragder, guld, sølv, platin, jern, nikkel, uran og kobolt. Jorden indeholder værdifuldt biologisk arvemateriale. Industrien, som står for 20% af BNP, producerer tekstiler, mad, kemikalier og metallurgi, blandt andet.

På trods af sådanne lovende realiteter tvinges det enorme flertal af colombianere ind i elendighed og er marginaliserede, mens en smal elite nyder alle privilegier og fordele. Oligarkiet, som er forbundet med den transnationale storkapital, er ansvarlig for landets alvorligste problemer, tilbagestående og fattigdommen, fordi de, som sidder med magten, ihærdigt har iværksat påbuddene fra IMF og Verdensbanken og tillempt den nyliberale model

Francisco Caraballo

og ”åbnet økonomien”. Dette har ført til nedgang i landsbrugs-, husdyr- og industriproduktionen og desuden fremmet øget udbytning af arbejdskraften og privatisering af offentlige virksomheder på bekostning af arbejdernes livs- og arbejdsbetingelser.

Det imperialistiske herredømme, den øgede koncentration og centralisering af produktion og kapital, tilpasning til den nyliberale politik og styrkelse af den finansielle sektor har udvidet svælg mellem brede lag af samfundet og en lille gruppe storkapitalister. Det er denne gruppe, som har hovedansvaret for tilbagestående, elendigheden og volden, som flertallet af colombianere lider under.

Anti-imperialistisk revolution med retning socialisme

- Hvilken slags forandringer kræver PCC(ML) skal ske i Colombia?

- Colombias Kommunistiske Parti (Marxistisk-Leninistisk) har som sit strategiske mål realiseringen af en proces med en demokratisk, anti-imperialistisk revolution orienteret i retning af socialisme.

Socialistisk opbygning forstår vi som en kompleks og langvarig opgave, som logisk kræver fundamentale forandringer i den politiske bevidsthed, af forholdet mellem kræfter, som står over

for hinanden, og i opsamling af erfaringer i de forskellige former for klassekonfrontation. Det er nødvendigt at fjerne de hindringer, som står i vejen for socialt fremskridt, for udøvelsen af et ægte demokrati og for forbedring af leveforholdene for det udelukkede flertal.

På taktikkens område kræver partiet:

- at kæmpe til forsvar for den nationale suverænitet, at bidrage til enheden mellem de latinamerikanske folk og til internationalisme blandt arbejderne – alt dette må ses i forhold til mobiliseringerne mod USA's indblanding i anliggender, som kun angår vores folk.

- at forkaste den nyliberale politik og selv sagt bidrage til at forsvare og forbedre forholdene og levevilkårene til arbejderne.

- at fremme tiltag for ægte demokrati, retten til liv, frihed, værdighed og menneskerettigheder; mod statsterrorisme, paramilitær og al slags undertrykkelse af folkets forkæmpere.

- at fremme enhed på forskellige niveauer i samfundet, da dette er uomgængeligt for at udføre de store forvandlinger, som Colombia har brug for.

Alle de politiske eller sociale tiltag, som partiet arbejder for, er rettet mod at skabe vilkår for forandring, som er tilpasset revolutionens særtræk.

– *For nylig led Uribe-regeringen et stort nederlag i folkeafstemningen. Hvorfor sagde colombianerne nej til Uribe og IMF-politikken?*

– Det er nyttigt at huske, at efter hans sejr ved præsidentvalget i 2002 udbredte de store medier, de vigtigste økonomiske grupper og visse politiske og sociale sektorer ideen om, at colombianerne samlet støttede alle sider af præsident Alvaro Uribes politik, og han troede sikkert selv på det. Men flertallet af colombianerne støtter ikke volden, som staten stadig hyppigere anvender mod folket, og heller indblandingen fra Bush-administrationens side i Colombias indre anliggender, og de er heller ikke enige i, at man skal underkaste sig kravene fra IMF. Det colombianske folk afviser den siddende regerings udsultnings- og undertrykkelsespolitik. Det forklarer, hvorfor præsident

Uribe efter fjorten måneder i regering høster en række tilbageslag, herunder nederlaget i folkeafstemningen. Det drejede sig om militariseringen af nationens liv og politikken for "demokratisk sikkerhed", som har givet frie tøjler for alle slags diktatoriske tiltag. Præsident Uribe har afsløret sin banke-rot i flere vigtige spørgsmål:

Det mislykkedes for ham at skabe et pro-Uribeparti, og han fik ikke støtte til sit forslag om genvalg som præsident, som han planlagde at bruge til at forlænge sin periode; han har mistet den enstemmige støtte i de store medier; det lykkedes ham ikke at genoplive ideen om en afstemning ved hjælp af politiske manøvrer; han fik ikke tilslutning til Særtraktaten til beskyttelse af colombianske indvandrere i De Forenede Stater. Som følge af alle disse faktorer er utilfredsheden med og kritikken af hovedlinjen i Uribe-regeringens politik vokset, og det åbner enorme muligheder for folkets kampe. Her skal man erindre sig, at der i år er forkyndt nye tiltag, som berører store grupper i befolkningen.

Plan Colombia og Andesinitiativet

– *Hvad er Plan Colombia? Og hvad er det regionale Andesinitiativ?*

– Plan Colombia er et led i USA's strategi for at styrke sit herredømme i Amerika. Denne imperialistiske politik har sin forløber i koldkrigsstrategien og doktrinen om "national sikkerhed", som har afgørende indflydelse på den latinamerikanske virkelighed – og Colombia især, på grund af landets betydning fra et geopolitisk synspunkt. I december 1998 fremlagde (dåværende) præsident Andres Pastrana 'Plan

Colombia', forklædt som "Forandring for Fred" i et forsøg på at skjule dens virkelige ansigt. I begyndelsen blev vægten formelt lagt på kampen mod narkotrafikken, men et år senere blev planens militære indhold tydeligt, at den skulle retfærdiggøre restrukturering, styrkelse og modernisering af militærapparatet. Sammen med disse foranstaltninger er tilstedeværelsen af amerikanske militære styrker blevet øget. Både efterretnings- og teknisk personel samt elitetropper opererer på colombiansk territorium. USA har forstærket sin "luftafskærmning" og har installeret radarstationer forskellige steder i landet. Efter 11. september, under dække af den krig mod terrorisme, som Bush har erklæret, er denne aktivitet blevet betragteligt forøget.

Ud over den militære side, som er den primære part af deres planer, har Plan Colombia også andre komponenter: På det økonomiske område er den koblet sammen med store olieselskaber i De Forenede Stater og Storbritannien og deres interesser, for at de skal overtage landets energiressourcer. De var med til at udforme dokumenterne i planen og har investeret stort i beskyttelse af disse ressourcer gennem aftaler med paramilitære grupper. På det politiske plan er repressive tiltag indført, som tager sigte på at slå til mod kræfter, som står i opposition til eller som kæmper imod regeringen.

For nylig blev Antiterroristloven vedtaget af kongressen, noget som uden tvivl vil øge brugen af vold mod befolkningen. I dag vejer den negative vægtskål tungest og varsler farlige tendenser, ikke bare for Colombia, men for regionen.

Det er åbenbart, at De Forenede Stater og de transnationale selskaber har øget indsatsen for at kontrollere res-

sourcerne i Andesregionen, ikke bare når det gælder olieudvinding. Se for eksempel på planen for en inter-oceansk korridor mellem Tumaco, Manaos og Belem do Para, planen for en inter-oceansk kanal mellem Atrato og Truando og kontrollen med Amazonasfloden. Deres primære interesse er kontrol med Amazonas-området, som er vigtigt for menneskehedens fremtid. Amazonas producerer 40% af verdens iltforsyning, indeholder det største biologiske mangfoldighed på planeten og er også en kæmpestor ferskvandskilde. Men frem for alt må man se på de ekstraordinære oliereserver i denne region. For olie hænger sammen med krigene, som USA gennemfører.

Det regionale Andes-initiativ er fase to af Plan Colombia. Det blev først præsenteret som en strategi for Colombia, men derefter blev det lagt frem i sin fulde udstrækning. Dette viser til en vis grad de virkelige hensigter hos USA's regering. Det, som begyndte under dække af kampen mod narkotrafik, er blevet omformet til en kamp mod folkene og mod dem, som modsætter sig USA-intervention og -dominans i disse lande.

Præsident Bush udnytter et hvilket som helst påskud for at gå til aggression og krig. I forhold til den militære komponent i Plan Colombia må man huske, at præsident Uribe som en trofast medløber for USA's regering retfærdiggør og støtter op om Bushs politik. Følgelig har han sagt, at *'Colombias problem er en fælles fjende for demokratierne på kontinentet'*, og at *'voldelige colombianske grupper udgør en destabiliserende fare for alle demokratier i regionen'*.

For os er dette et varsel om, at Pentagon har til hensigt at forvandle militærbasen på Alcántara i det nordøstlige Brasilien til et militært operationscenter, som står til tjeneste for De Forenede Stater; udstationering af amerikanske tropper på militærbasen Manta i Ecuador; befæstningen af kontrolpunkter til lands, til vands og i luften i regionen; Sydkommandoens plan om at trække staterne, som grænser til Colombia, ind i dens plan for en anti-oprørskrig ved at trampe på den nationale suverænitet og folkenes selvbe-

EJERCITO POPULAR DE LIBERACION

Partido Comunista de Colombia (ML) og EPL
www.pcdec-ml.com

stemmelse.

Som svar på den politik, som De Forenede Staters regering fører i Latinamerika, er det særlig nødvendigt at forene kræfterne og de kampe, som de latinamerikanske folk fører for suverænitet, ægte demokrati og menneskeværd.

– *Folkets Befrielseshær (EPL), Den nationale Befrielseshær (ELN) og Colombias revolutionære væbnede styrker (FARC) er de vigtigste guerillastykker i Colombia. Er det muligt at forene disse kræfter omkring et program?*

– Jeg tror at det ikke bare er muligt, men uomgængeligt, eftersom det er nødvendig for den revolutionære bevægelses fremgang. Kun ved hjælp af enhed kan der blive en større kraft hos de styrker, som kæmper for revolutionær forvandling af realiteterne i landet, som peger mod en bedre fremtid for colombianerne. Jeg er overbevist om, at alle organisationer ønsker at gå frem mod større grad af enhed, med tanke på, at vi står over for de samme fjender, og at vi har sammenfaldende strategiske mål, i bund og grund vejledt af de samme idealer. Men man må indse, at der er forskel på ønsker og praksis, det er sandheden...

Politisk fange

– *Hvordan kan du kæmpe for frihed som fange dømt til mere end fyrré år i fængsel?*

– Jeg tror at det er mulig slås for frihed, i større eller mindre grad, uanset hvilke vanskeligheder man møder. Hovedsagen er viljen til at gøre det ...

Den dom, som den colombianske stat har påført mig, er et udtryk for dens hævn. Af den grund har staten i mit tilfælde overtrådt sine egne normer. I mit tilfælde er det ikke en juridisk, men en politisk situation. Dommerne har forstået det på denne måde, og det har

været klart fra det øjeblik, hvor de udsatte mig for denne farce, og jeg har fordømt statens mangel på moral og rettens inkompetence, når den dømmer min opførsel og min revolutionære aktivitet. Forståelsen af dette har hjulpet mig til at forsoner mig med situationen og lære at fungere i samsvar med omstændighederne. Det vigtigste for mig har været ikke at forblive på sidenlinjen af den politiske virkelighed eller af min revolutionære aktivitet. Dette kræver vedvarende anstrengelser for at overvinde de mange og stadige forhindringer. Jeg er klar over, at kampen for min frihed er knyttet til kampen, som føres på den anden side af disse gitre af mængder af mænd og kvinder, som slås for deres virkelige frihed...

Sovjetunionens degeneration og socialismens perspektiver

– *I november mindes vi 86-årsdagen for den store russiske socialistiske revolution. Er socialisme menneskehedens fremtid efter din opfattelse?*

– *En Verdade* giver mig anledning til at berøre to aspekter ved dette spørgsmål:

1) Katastrofen, som fandt sted i Sovjetunionen, var et meget vigtigt historisk faktum, som nogle teoretikere og historikere jublende har proklameret som "afslutningen på historien", som kapitalismens endelige systemsejr over socialisme. I virkeligheden er det, vi har set, det komplette kollaps for en samfundsmodel og en stat, hvis dekadence var forudsigelig, et system som gennem lang tid ikke længere havde noget med socialisme at gøre. Allerede før tresserne, da nye marxistisk-leninistiske organisationer begyndte at danne sig og splittelsen i den internationale kommunistiske bevægelse blev tydelig, blev de afvigelse, som de sovjetiske

ledere stod for, fordømt, og den uigenkaldelige degenerationsproces for den såkaldte sovjetiske model, som faktisk fandt sted, blev påpeget. Fra det øjeblik, da slutningen for modsætninger og klassekampen under socialismen blev proklameret, da "hele folkets stat" blev forkyndt, da udøvelse af liberalt demokrati blev bekræftet, som druknede et ægte demokrati, hvor arbejdere deltog; hvor en ledende klike fik statsmagten på ryggen af folkets interesser, hvor der blev bedrevet tvang og misbrug mod den kommunistiske bevægelse i modstrid med proletarisk internationalisme – så lå vejen til det socialistiske systems og den sovjetiske stats forfald åben. Resten kom som en logisk konsekvens og fandt ikke sted fra det ene øjeblik til det næste, men foregik over en længere periode.

Nutidens virkelighed viser det kapitalistiske systems dybe krise, skærpelsen af den økonomiske situation, som fortsætter med at forværre situationen i de 'udviklede' lande, uddybning af de sociale problemer som mere sult, arbejdsløshed, marginalisering osv., fremvæksten af krige og væbnede konflikter i forskellige regioner på planeten.

2) Marxistisk-leninistisk teori som en videnskabelig teori har fortsat relevans, selvom dens modstandere har prøvet og prøver at benægte det eller fordrejer den, noget som i bund og grund kommer ud på ét. Jeg tror – uden den ringeste tvivl – på marxismen som vejviser for revolutionære tiltag, som omformer samfundet, det vil sige marxismen som en vejleder eller et referencepunkt for vores handlinger, ikke som en formel eller recept. Jeg er overbevist om, at socialismen signalerer et bestemt perspektiv for revolutionære forandringer i samfundet. Socialisme er menneskehedens fremtid, uden tvivl.

Mange tak.

Francisco Caraballo

*Oversat fra portugisisk af det norske tidsskrift **Revolusjon og Kommunistisk Politikk**.*

Colombia: Prismodtager stemplet som terrorist

Af Bjørneklo-komiteen

Modtageren af den nye danske fredspris Bjørnekloen er anklaget for terrorisme i Colombia. Den unge fagforeningsleder Perly Cordoba sidder fængslet i Bogota og mødte derfor ikke selv op for at modtage prisen på Københavns Rådhus onsdag.

Fredsprisen, der blandt andet består af en skudsikker vest og 1.000 dollars, blev overrakt af Johnny Olsen, der er formand for Jord og Betonarbejdernes Fagforening.

- *Colombias regering forfølger folk, der kæmper for social retfærdighed. De bliver uden grund beskyldt for at være terrorister, og det går særligt hårdt ud over vores faglige kammerater. Vi er ekstra bekymrede for Perly Cordobas skæbne, fordi vi ved, at fangerne tit bliver tortureret,* siger Johnny Olsen.

Uforfærdet modstander af dødspatroljerne

Ifølge Bjørneklo-komiteen får Perly Cordoba prisen, fordi hun er kendt som en uforfærdet modstander af den colombianske hærs dødspatroljer. Perly Cordoba er forfulgt af myndighederne på grund af sit arbejde som leder for menneskerettigheds-kontoret i Colombias landarbejder-forbund FENSUAGRO.

Den 18. februar blev hun sammen med en række andre fagforeningsfolk arresteret af sikkerhedspolitiet, anklaget for terrorisme.

FENSUAGRO siger, at myndighederne bevidst anklager uskyldige fagforeningsfolk for at skræmme dem. Ifølge fagforbundet er 75 tillidsfolk og fagligt aktive landarbejdere i øjeblikket fængslet på baggrund af falske terroranklager.

'Vi bliver kaldt oprørere'

Københavns Ungdomsborgmester Per Bregengaard var vært for prisoverrækkelsen, hvor en repræsentant for FENSUAGRO læste et brev op fra Perly

Perly Cordoba

Cordoba:

»Vi bliver kaldt oprørere,« skrev den fængslede prismodtager. »Og ja, vi er oprørere, fordi vi aldrig vil give afkald på drømmen og vores håb om at kunne give et mere retfærdigt, værdigt og uafhængigt land i arv til vores børn.«

Colombia er verdens farligste sted for fagligt aktive. Dødspatroljer i ledtog med landets militær stod sidste år bag mord på flere end 90 fagforeningsfolk.

Amnesty International rapporterer, at den colombianske stat regelmæssigt anvender tortur og voldtægt mod fagforeningsfolk og medlemmer af oppositionen. En række europæiske parlamentarikere har sammen med Amnesty International protesteret over fængslingen af Perly Cordoba.

De fængslede politiske og faglige aktivister i Colombia har brug for solidaritet fra arbejdere og progressive over hele verden.

Bjørneklo-prisen

Prisen er opkaldt efter skærmpflanzen bjørneklo, der visse steder bliver betragtet som en farlig ukrudtsplante, der skal bekæmpes. Bjørnekloens blomster forvandles til flere tusinde frø, og de kan spire år efter år.

Bjørneklo-prisen er en fredspris. Den tildeles et ungt menneske, der under vanskelige forhold gør en indsats for, at livet kan blomstre.

Putins Rusland stopper demonstrationer

Politiske manifestationer skal fjernes fra de russiske gader og stræder, fra offentlig og mediemæssig bevågenhed. De skal holdes helt ude af syne.

Det er konsekvensen af en ny lov, som fik 294 stemmer mod 137 i den Putin-kontrollerede statsduma, og som nu skal behandles i andetkammeret, Føderationsrådet.

Loven forbyder ifølge dagbladet Politiken demonstrationer følgende steder: I nærheden af Kreml og præsidentens embedsbolig, i nærheden af fremmede staters repræsentationer, internationale organisationer, broer, større færdselsårer, olie- og gasledninger, hospitaler, skoler, religiøse centre, koncerthaller og stadioner. Med mere.

Derudover kan enhver demonstration forbydes, hvis den skønnes at være i strid med forfatningen eller med 'almindeligt accepterede normer for offentlig moral'.

Hvis man fremover vil demonstrere i Rusland, kan man kun gøre det 'i en skov, hvor ingen kan se det', som modstanderne siger.

Den russiske forfatning 'garanterer' forsamlingsretten og ytringsfriheden.

Fremover vil en sådan markering ved Kreml som denne ved 50-året for Stalins død sidste år være forbudt

Putins antidemokratiske lov ophæver den. Enhver demonstration kan hermed forbydes af myndighederne.

Sådan er det borgerlige 'demokrati', som det kapitalistiske Rusland af i dag praler med: Store ord i forfatningen, praktisk lovgivning og praktiske foranstaltninger, der udraderer de demokratiske rettigheder.

Under Putins styre er det imperialistiske Rusland i færd med at blive opbygget. Som i tsarens tid.

Kina grundlovssikrer den private ejendomsret

Kinas hurtige kapitalistiske udvikling blev cementeret, da den kinesiske forfatning i sidste måned blev ændret, så den nu - som alle kapitalistiske forfatninger - sætter beskyttelsen af den private ejendomsret i centrum.

Efter vestligt krav vedtog Folketingskongressen også en anden ændring af forfatningen: en formel garanti af 'menneskerettighederne', hvormed menes de traditionelle borgerlige rettigheder, og ikke retten til arbejde, bolig og frihed for sult.

I alt gennemførtes 13 ændringer af forfatningen, som tilføjede paragraffer som 'lovlig privatejendom er ukrænkelig', eller som forpligter staten til 'at opmuntre, støtte og vejlede den private økonomi(sektor)'.

Bestemmelsen med beskyttelse af privatejendomsretten tilbagekalder dermed de principper, som blev fastlagt i de tidligere forfatninger, som revolutio-

nen i 1947 fastlagde, og som formelt afskaffede den kapitalistiske privatejendomsret (til produktionsmidler mm).

Privatejendom ligestilles nu med statsejendom - til stor tilfredshed for de udenlandske kapitalistiske selskaber, som har investeret milliarder af dollars i Kina, og som ser det som det globalt største marked for profitabel udbytning.

Forfatningsændringerne bringer grundlovens bestemmelser i overensstemmelse med den økonomiske virkelighed, som allerede eksisterer i Kina.

Siden de økonomiske reformer for alvor tog fart i 1979 har flere millioner kinesere oprettet private virksomheder og investeret i jord og bygninger. De to børser i landet er som i andre kapitalistiske lande spillebuler for aktieejere og investorer.

Mange gange flere millioner kinesere har mistet deres arbejde og udkomme.

Tyrkiet, EU - og

FNs generalsekretær Kofi Annan har besluttet, at den delte ø skal afholde folkeafstemning om sammenslutning af de to dele den 24. september. En genforening af øen vil betyde, at et samlet Cypern vil indtræde i EU den 1. maj - og det er netop dette, EU og stormagterne er interesserede i.

EU's tyske udvidelseskommissær Günter Verheugen anbefaler, at befolkningerne på Cypern stemmer ja til aftalen. Også den amerikanske udenrigsminister Colin Powell giver sin opbakning til at afstemningen. Ifølge afstemningen skal både den græske del og den tyrkiske del sige ja for at aftalen kan blive en realitet. Tyrkiets premierminister Recep Tayyip Erdogan siger, at han håber, at cyprioterne vil bakke op om FN-planen.

For den tyrkiske regering vil det være et vigtigst skridt hen imod Tyrkiets optagelse i EU.

Den tyrkisk-cypriotiske leder Rauf Denktaş afviser imidlertid den endelige version af en FN-plan om at genforene Cypern. Der er ikke noget at stemme ja til, siger han.

Græsk-cyprioterne kan også tænkes at sige nej.

Bag spillet om Cypern ligger således også spillet om det tyrkiske EU-medlemskab.

EU løser ikke Tyrkiets problemer

Tyrkiets mulighed for fremtidigt medlemskab af EU vækker debat mange steder i EU. I Danmark virker det til, at

Affra I. Khallash

spillet om Cypern

meningerne er delte internt i flere af de partier, som opstiller til EU-parlamentet. Men i Folkebevægelsen mod EU er holdningen klar:

- Det er helt klart Tyrkiets eget valg, om de vil søge medlemskab. Men Folkebevægelsen mod EU kan ikke anbefale et medlemskab, udtaler Affra I. Khallash, der er kandidat for Folkebevægelsen mod EU ved valget til EU-parlamentet.

- Tyrkiet er med rette blevet kritiseret for at have problemer med demokratiet, folkets yringsfrihed og respekten for menneskerettigheder. Det kurdiske mindretal nægtes elementære rettigheder og et parlamentsmedlem er blevet ekskluderet fra parlament, blot fordi hun som kvindelig muslim bar tørklæde. Og landet har desuden en høj grad af fattigdom, siger Affra I. Khallash og fortsætter:

- Men EU er ikke løsningen på landets problemer. Tværtimod har EU og mange af de nuværende EU-lande selv betydelige problemer med demokratiet og sågar menneskerettigheder. Selve systemet har et meget ringe demokratisk rodfast i befolkningerne. Det diskriminerer EU-kritiske politiske kræfter. Det har en ladeport åben for stor-koncerners manipulerende lobbyister. Det er befængt med svindel og skandaler. Og det koncentrerer den reelle magt på meget få hænder. Det er ikke et godt eksempel at følge.

Affra I. Khallash henviser bl.a. til erfaringerne fra sidste års folkeafstemninger i de nye medlemslande, hvor massiv økonomisk ulighed svindel, politiovergreb og voldelige overfald prægede beslutningsprocessen mange steder.

- De har mange steder gennemført voldsomme økonomiske besparelser og afgivet afgørende suverænitæt for at blive godkendt. Og hvad har de nye lande fået? Et tredierangsmedlemskab, hvor rettigheder og økonomiske fordele slet ikke er på højde med de nuværende EU-lande. Der er ikke noget at sige til, at lande som f.eks. Polen slår i bordet ved forhandlingsbordene i EU. Det er ikke noget godt tilbud til Tyrkiet, siger Affra I. Khallash.

Mellem diktatur og kolonialisme:

Et rum for Irak

Af Eman Ahmed Khammas

Eman Ahmed Khammas

Det er en farlig og bevidst vildfarelse at stemple enhver, der er imod besættelsen, som ”Saddam-tilhænger”. Det er ligeledes farligt at stemple alle, der kritiserer det tidligere regime, som kollaboratører. At opdele politiske identiteter på denne måde er afpresning og tjener ikke irakerne. Faktisk skaber det flere opdelinger og konflikter.

Hvordan kan det være muligt at brændemærke en person som ”Saddam-tilhænger”, fordi vedkommende mener, at tilfældige skyderier, der har dræbt og dræber uskyldige civile, er ulovligt, umoralsk og uretfærdigt?

Hvordan kan mennesker, der kritiserer vilkårlige arrestationer og tilbageholdelsen af titusinder af mænd, kvinder og børn under umenneskelige betingelser og uden anklager, undersøgelser eller arrestordrer, være ”tilhængere af diktatur”?

Hvem er ansvarlig for de mystiske eksplosioner, der dræber hundredvis af uskyldige, som blot søger en indkomst for at kunne forsørge deres familier i denne svære tid?

Hvorfor krænkes menneskerettighederne dagligt i Irak, mens alle verdens lande kigger på og lytter til, hvad der sker, uden at de kriminelle fortrækker en mine? Er det irakiske folk en flok

får, som ulvene flår i stykker, fordi der ikke er en hyrde til stede?

I sin årlige rapport siger Human Rights Watch, at krigen mod Irak ikke kan retfærdiggøres i menneskerettighedernes navn. Er Human Rights Watch så også Saddam-tilhænger? Det ødelæggende kaos, der fejrer vores liv, institutioner, økonomi, sikkerhed og bevidsthed bort – dette kaos bør ikke gøre os blinde over for den kendsgerning, at dette er en stor katastrofe i vores historie: Vi befinder os under en militær, politisk, økonomisk og kulturel, imperialistisk besættelse, en besættelse, som dagligt forbrøder sig imod vores eksistens, imod de ting, som vi anser for hellige, og imod vores moral.

Men det, der skjules af disse rædsler, er endnu værre. Selv det Regerende Råds medlemmer og ministre og politiet siger åbent, at de ikke har myndigheden eller kapaciteten til at beskytte menneskerettighederne i Irak.

Hjemmesider viser hver dag tonsvis af information, der udstiller den bedrageriske aggression imod Irak, og hvordan beslutningen om at invadere Irak blev taget endda før den 11. september 2001. Så hvorfor disse vildfarelser?

Vores Irak er vores identitet nu, uden opdelinger, hvad enten disse er religiøse, klanmæssige, nationale, etniske, politiske eller kønsmæssige. Hvis man virkelig ønsker at gøre det rigtige, så må man først arbejde for at befri Irak, og når så der er en uafhængig, national regering, der repræsenterer det irakiske folk, så vil den være i en position til at anklage og straffe de skyldige.

Er vi ikke i stand til det?

Eman Ahmed Khammas er leder af International Occupation Watch Center i Bagdad

Oversat af Komiteen for et Frit Irak

Boykot Israel!

Kravet om internationale sanktioner, boykot og isolation af Israel kan ikke undgå at vinde frem.

Det palæstinensiske folks anden intifada, der nu har været tre og et halvt år, har vist verden med stadig større tydelighed, at det palæstinensiske folk aldrig vil acceptere besættelse og undertrykkelse fra den israelske besættelsesmagts side, men fastholder sine nationale rettigheder om et frit Palæstina.

Det har betydet, at verdens befolknings sympati for det palæstinensiske folks og kamp øges hastigt og mere og mere overvinder Israels og USA's manipulationer, der skal dække over Israels ekspansion og befæstelse i Mellemøsten som USA's vagthund i området.

Det palæstinensiske folks rettigheder har i store dele af verden ikke mindst Europa eksisteret i skyggen af Holocaust, så man ikke i tilstrækkelig grad fastholdt det palæstinensiske folks rettigheder. Dette går op for stadig flere, i takt med Israels kriminelle adfærd og statsterrorisme accelererer.

Israels påstand om, at alt, hvad de gør udelukkende sker ud fra et spørgsmål om sikkerhed for det israelske folk, lyder stadig mere hult og afdækkes mere og mere som et israelsk/amerikansk dække for israelsk ekspansion.

Mens der blev forhandlet fred, udbyggedes bosættelser som aldrig før på den besatte Vestbred og Gaza. Af "sikkerhedsmæssige årsager" blev der bygget israelske apartheidveje kun for bosættere, der gennemkrydsede landet forsynet med militære kontrolposter. Af "sikkerhedsmæssige årsager" bygges et såkaldt "sikkerhedshegn", som inddrager op mod 50 pct. af den besatte Vestbred og indespærrer det palæstinensiske folk i fængsler, i "bantustans" som i apartheid-Sydafrika, og truer med nye fordrivelser af det palæstinensiske folk.

Garanten for Israels hidtidige ekspansion har været USA, men de europæiske stormagter har også spillet og spiller en central rolle bl.a. i at

Israelsk besættelsessoldat sparker fredsaktivist under protest mod muren i Baitounia på Vestbredden

understøtte det racistiske Israel som dets vigtigste samhandelspartner, ved at illegalisere den palæstinensiske modstandskamp som terrorisme og ved understøtte påstanden om, at det apartheidlignende Israel skulle være demokratisk og "det eneste demokrati i Mellemøsten".

"Demokrati og menneskerettigheder" er en central løgnestrategi for USA og Israel for hele Mellemøsten. Et påskud for intervention i stadig flere lande.

Da USA's påskud om Irak-krigen blev afsløret som en løgn, blev besættelsen erstattet med påskuddet om oprettelse af demokrati og menneskerettigheder.

Krigsforbryderen Sharon har ikke været sen til at opfordre USA til at følge op på krigen mod Irak med opfordring til en ny krig mod bl.a. Syrien og Iran.

Israels apartheidmur er blevet en international skammens mur over Israels forbrydelser mod det palæstinensiske folk og besættelsen og med USA som dets garant.

Det internationale krav om dets fjernelse må i stadig større omfang forbindes med kravet om internationale sanktioner og boykot af Israel på alle områder.

Dette er vigtigt ikke kun for det palæstinensiske folk, men for alle fredselskende folk i verden.

Vi bringer i forlængelse af denne artikel de 2 udtalelser, som blev vedtaget på Boykot Israels landstræf i København den 27. marts 2004

Stop apartheid-Israel – Solidaritet med palæstinenserne

Israels bygning af apartheid-muren langt inde på Vestbredden er det tydeligste bevis på, at den israelske besættelsesmagt på trods af såkaldte fredsplaner i stadig stigende grad fortsætter sin ekspansion med erobring af land og kolonisering. Ikke kun i form af illegale bosættelser, men nu også med inddragelse af store landområder på Vestbredden. Et byggeri, som tager livsgrundlaget væk fra palæstinenserne – fængsler, ydmyger og terroriserer et helt folk, der nægter at være besat.

Muren giver mindelser om apartheid-Sydafrika eller Warszawa-ghettoen under 2. verdenskrig.

Den israelske besættelse sker med amerikanskbyggede dødsfly eller israelske dødspatroljer, der hænger i flygtningelejrene i Gaza og på Vestbredden, spreder død og ødelæggelse, der rammer modstandsfolk, civile og børn. Alene på en uge har Israel likvideret 70 palæstinensere.

Fred uden opfyldelse af palæstinenserne rettigheder er en illusion.

Enhver fredsftale, som ikke bygger på palæstinenserne fulde rettigheder, men reelt bygger på at kontrollere det palæstinensiske folk, vil aldrig kunne holde. Israel må tvinges helt ud af de besatte områder. Israel må fjerne alle de bosættelser, som Israel er blevet udvidet med på den besatte Vestbred og i Gaza. Israel må anerkende de palæstinensiske flygtnings legitime ret til tilbagevenden og med fulde og lige rettigheder.

Israel er det land i verden, der har rekord i brud på FN-påbud og -resolutioner.

FN's krav om murens nedrivning og overdragelse af sagen til den internationale domstol i Haag har bragt Israel i yderligere isolation sammen med USA.

Indtil nu er Israels aggressioner sket uden sanktioner fra verdenssamfundets side, ikke mindst på grund af USA, der forsøger at kontrollere hele Mellemøsten. og er den økonomiske og militære garant for Israels ekspansion.

Som et af de eneste lande stemte USA sammen med Israel imod FN's fordømmelse af muren ..

Riv muren ned!

Israels isolation og murens prøvelse ved Haag domstolen har med rette givet Israel en frygt for at en ny udvikling kan være på vej. "Vi vil kunne blive udsat for en international boykot, som det var tilfældet for regimet i Sydafrika," udtalte en israelsk minister for nylig.

Mens USA er Israels altafgørende politiske og økonomiske allierede og leverandør af militær materiel, som Danmark bl.a. er underleverandør til via våbenfabrikken Terma, så er EU-landene samlet Israels vigtigste samhandelspartner, på særlig begunstigede vilkår. Det må der sættes en stopper for.

Vi må kræve, at den danske regering stopper for danske investeringer i israelske firmaer, og at den kræver associationsaftalen med Israel ophævet.

Der må ske et omgående stop for fagbevægelsens pensionskassers investering i Israel.

Internationalt må vi arbejde for at gøre Israels frygt til virkelighed:

Udviklingen af en international boykotkampagne, som isolerer Israel på alle områder på samme måde, som apartheid-Sydafrika blev det:

Israel boykoter international lov og menneskerettighederne!

Derfor siger vi:

Boykot Israel -økonomisk, politisk, kulturelt, diplomatisk, sportsligt!

Boykot Israel – mere nødvendigt end nogensinde!

Der er mere end nogensinde brug for at boykotte Israel. Siden sin oprettelse i april 2002 har Boykot Israel-Kampagnen til fulde har vist sin berettigelse. Presset mod Israel må ikke lempes. Tværtimod.

For den israelske stat demonstrerer fortsat, at den ikke ønsker fred, men i stedet ønsker en optrapning af konflikten for at bane vejen for et Storisrael, hvor den palæstinensiske befolkning tvinges til at leve i isolerede Bantustans efter sydafrikansk model.

Bygningen af apartheid-muren langt inde på palæstinensisk område, sammen med de systematiske likvideringer af ledende palæstinensere og den fuldstændige knusning af selvstyrets infrastruktur, er desværre kun de aller-seneste eksempler på den statsterror, Israel har udsat et helt folk for i årtier.

FN's gentagne krav om overholdelse af internationale aftaler og konventioner har Israel kun hån og foragt over for. EU og USA ser enten gennem fingre med Israels besættelse, eller prøver aktivt, som Danmark, at holde hånden over Israel. Sidst er det sket, hvor flere EU-lande sammen med USA forsøgte at undgå, at den Internationale domstol i Haag kommer med en for-dømmelse af apartheid-muren.

Den danske regerings støtte til Israel er en skamplet. Helt i strid med, hvad alle kan konstatere hver eneste dag, fastholder den danske regering stadig, at begge parter skulle være lige skyldige i konflikten, at den højteknologiske ulovlige besættelsesmagt Israel og det besatte palæstinensiske folk, der daglig udsættes for terror og undertrykkes, skulle have samme ansvar for konflikten. Det er nonsens. Det er kamuffleret støtte til Israels planer frem for at støtte det besatte folk. Selv i de tilfælde, hvor regeringen – sammen med EU – udtrykker forbehold over for Israel, følger det ikke op med handling.

Også EU fortsætter med at støtte Israel gennem særlige gunstige handelsvilkår, selvom Israel har brudt samtlige af de forudsætninger, associationsaftalen hviler på. Kravet om opsigelse af aftalen skal blive så kraftigt, ikke kun i Danmark, men i hele EU, at

aftalen tages af bordet, og ikke fortsat blåstempler Israels forbrydelser.

Svaret er boykot. Boykotbevægelser er skudt frem overalt, og det faktum, at millioner af mennesker verden over nægter at købe israelske varer, vil være medvirkende til at tvinge Israel ud af de besatte områder.

Boykotten virker allerede. Boykot har vist sig at være et effektivt våben og en magtfuld protest mod Israel. Boykotbevægelsen demonstrerer, at den danske regering, USA og EU står alene i støtten til Israel.

Boykotten mærkes også i Danmark. Israel har flere gange måtte sende officielle repræsentanter op for at dæmpe presset. Dansk import fra Israel er faldet markant de seneste to år. I 2002 faldt importen 25 procent. Sidste år var faldet på 12 procent, hvilket bragte den samlede danske import fra Israel ned på godt 400 millioner kroner.

Turismen mærker for alvor danskerne ulyst til at besøge Israel. Dansk turisme faldt med hele 50 procent sidste år målt i det beløb, som Israel tjente ind

Foldere med overskriften "**Israel ud af de besatte områder nu**" er uddelt foran supermarkeder i over 100.000 eksemplarer sammen med materialer, der fortæller om israelske varer.

Virksomheder både i Danmark og andre lande er blevet presset til at afvikle deres samkvem med Israel, og der, hvor det endnu ikke er sket, stilles virksomhederne over for boykotkravet.

Kultur- og sportsarrangementer mødes af protester og demonstrationer. Fælles forsknings- og våbensamarbejde kræves stoppet.

Herhjemme er pensionselskaber, der investerer lønmodtagernes pensionsopsparinger i israelske aktier, på det seneste blevet mødt med massive krav om at afvikle disse engagementer.

Derfor lyder appellen fra Boykot Israel-Kampagnen:

Fortsat boykot af Israel er nødvendigt for at sikre en varig fred. Israel skal tvinges ud af de besatte områder, Gaza og Vestbredden. Israel skal tvinges til at stoppe den systematiske terror mod et helt folk, og alle flygtninge skal sikres retten til at kunne vende tilbage.

DGS: Nej tak til 'selvejende' gymnasier

I dag (d. 31.03.03) kan man i Politiken læse, at Dansk Industri ønsker gymnasierne ind under staten som selvejende institutioner.

Uddannelseskonsulenten i Dansk Industri udtaler, at *'De selvejende institutioner under staten viser, at de kan drive uddannelserne væsentligt billigere end amterne og med gode resultater. Derfor finder vi det mere hensigtsmæssigt at samle alle ungdomsuddannelserne i selvejende institutioner under staten.'*

Dette er dog langt fra sandheden mener Danske Gymnasieelevers Sammenslutning (DGS).

- På de institutioner, som i dag er selvejende, klager både elever og lærere over nedskæringer og dårlige forhold - lærerfri undervisning og tårnhøje klassekvotienter er ikke ualmindeligt. Og så har de institutioner et langt større frafald end man ser det på gymnasiet. Hvis det er succesfulde resultater, så har Dansk Industri meget små succes-

kriterier for uddannelsessystemet, siger formand for de almene gymnasieelever, Nanna Westerby, der mener, at der stort set kun er dårlige erfaringer med de selvejende uddannelsesinstitutioner.

- På handelsskoler og tekniske skoler får skolerne alle deres midler udbetalt af staten efter antal elever og har stor frihed til at bruge pengene, og det har mundet ud i store forringelser. Dels fordi pengene skal gå til på kort sigt at trække elever til, hvis skolen skal overleve, og dels fordi der simpelthen skæres mere ned, fordi det bliver nemmere, udtaler Nanna Westerby.

DGS anbefaler derimod, at alle ungdomsuddannelser samles på regionalt niveau - således kan man sikre demokratiet og nærheden - men være stor lokal frihed til faglige og pædagogiske eksperimenter. Altafgørende er, at det nuværende 'timetaxameter' bevares, frem for at blive erstattet af et såkaldt 'kronetaxameter'. Sidstnævnte vil gøre det nemt at skære ned og skabe store

Nanna Westerby

lokale og regionale forskelle på skolerne, fordi ansvaret for udmøntningen flytter ud til den enkelte bestyrelse.

- Skolerne skal tildeles lærerkræfter samt midler til undervisning, drift og udvikling. Ikke bare penge, som en lokal bestyrelse kan forvalte som den vil. Dansk Industris tanke er, at overskudsstyring af skolerne skaber konkurrence og at det skaber bedre undervisning. Men konkurrence flytter bare midler fra undervisning til reklamekampagner, siger Nanna Westerby, formand for DGS, og fortsætter:

- Vi ønsker, at alle, der tager en ungdomsuddannelse, kan være sikre på at få høj kvalitet. Det er de ikke, som det ser ud i dag, og det vil det bestemt heller ikke være i fremtiden, hvis alle ungdomsuddannelserne overgår til selveje.

For DGS er pespektivet skræmmende. Elevorganisationen ser tendenser i lande som Sverige, hvor grundskoler og gymnasier drives af private virksomheder, der har profit for øje. Den udvikling ønsker organisationen for alt i verden ikke overført til Danmark.

- Uddannelse skal sikre demokratiske borgere og sikre kvaliteten og grundlaget for fremtidens velfærdssamfund, ikke overskud til aktionærerne i en privat koncern - det er måske til fordel for medlemmer af Dansk Industri, men ingen fordel for eleverne eller samfundet. Selveje er et klart skridt mod privateje. Faktisk kan man dårligt finde andre argumenter for det og derfor er vi imod, slutter Nanna Westerby, formand for Danske Gymnasieelevers Sammenslutning.

APK SOMMERLEJR 2004

på Nordfyn

Indsigt - Debat - Samvær

Lørdag 10. juli - fredag 16. juli

En aktiv rød sommerlejr

Opstart med:

Anti-imperialistisk weekend

lørdag - søndag den 10. -11. juli

→ **USAs krige og kamp for verdenskontrol**

→ **Danmark ud af EU: Monopolernes forenede stater, ny aggressiv supermagt -unionstraktat og europahær**

lejren vil iøvrigt behandle disse emner:

→ **Fælles kamp mod kapitalen**

→ **Socialismen er fremtiden**

→ **APK: Hvem - hvordan - hvorfor**

Pris den 10. juli - fredag den 16. juli:

Voksne 1140 kr. (6 overnatninger) Pr. overnatning 190 kr. Reduceret pris for fattigrøve: 900 kr. Børn under 7 år gratis. Fra 7-13 år 270 kr.

Tilmelding og nærmere oplysning:

Tlf. 20 95 32 17 | e-mail: oktoberfyn@get2net.dk

**Danske Gymnasieelevers
Sammenslutning**

Strøtanker før påske 2004

Solens land

Dine bedsteforældre blev jaget fra hus og hjem.
Flygtningelejre og skiftende boliger blev hverdagen.
Altid længtes de. Oliventræerne gav sine frugter til andre.

Dine forældre plantede andre oliventræer på dårligere og mindre jord.

Imens de så oliventræerne vokse kæmpede de.

For at skaffe føden rejste din far hver dag til et andet land for at arbejde.

Det var dér dine bedsteforældre boede, før.

En dag stod soldaterne i jeres hus
søskende døde, din far kom i fængsel, ingen vidste hvor det lå
din mor var fortvivlet.

Efter lang tid rejste du med din mor til et fremmed land
undervejs kom din far, han var ikke som før.
Noget af vejen gik du og du sled dine fødder til blods, mest om natten.

Solen lod oliventræerne vokse.

I det fremmede land boede i sammen i et lille værelse
der var andre palæstinensere og mange andre, samme sted.

Det varede længe før du fandt ud af, hvem der boede i det nye land.

Du fik søskende igen og kom i skole.

Nu er du snart voksen.

Familien bor sammen i en lejlighed.

Du kender stadig ikke nogen fra det land du bor i.

Din far kunne ikke få noget arbejde

I dag kan han ikke arbejde mere, han er syg, men får ingen pension

Din mor slider med rengøring og passer dine søskende.

Netop i dag har bulldozerne fjernet oliventræerne.
Derfor sparkede du, i stedet for at græde

Kun dine bedste venner forstår din historie
Den ligner deres.

Men jeg er også vred. Jeg er meget vred.
Hvis jeg ikke sparker, græder jeg.

GBe

Økonomisk indsamling til Kommunistisk Politik og kpnet forår 2004

KOMMUNISTISK
POLITIK

Kære venner og læsere.

Som I ved er vi meget afhængige af jeres bidrag, for at det hele kan løbe rundt. Vores blad er netop blevet udsat for den groveste politiske diskrimination, idet vi er blevet frataget vores momsfrigtagelse og dermed portostøtten, i modsætning til andre lignende blade.

Bladets kurs mod krig og reaktion er faldet statens politiske censorer for meget for brystet. Vi ved, at I netop værdsætter denne kurs – og opfordrer jer derfor ekstra meget til at bruge girokortet, der er lagt ind i bladet.

Man kan også betale via netbank. Oktobers bankkonto har reg.nr. 1551, kontonr. 166 34 271. Vil du hjælpe os med et fast beløb hver måned kan du ringe til: 35 43 49 50 eller maile til apk@apk2000.dk så sender vi dig et antal girokort.

Kammeratlige hilsner
Kommunistisk Politik og APK

**Kommunistisk Politik – en rød stemme
i en tid med sort reaktion og krigsgal politik**

OKTOBER BOGBUTIK København

Ved Sønderport 18
2300 København S
35 43 49 50

Åbningstid:

Mandag-torsdag 16-17.30
Lørdag 11-13

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdage 12-17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C

86 18 40 06

Åbningstid:

Man, ons, fre 14-17.00

En gentagelse af 1998?

Vi er i øjeblikket vidner til et scenario i forbindelse med fornyelse af overenskomsterne – på mange niveauer. 650.000 ansatte i den private sektor afgiver i disse uger deres stemme til det foreliggende resultat, der bliver gældende de næste tre år:

Nogle håndører til lærlinge og mindstelønsansatte. Pensionsbidraget er hævet fra 9 til 10,8 pct. Og så det store clou: En barselsfond, som gøres til det totale centrale element, når forbundene forsøger at afsætte varen.

- *Vi har ikke fået varen*, lyder det fra NEJ-bevægelsen, der har sin styrke på arbejdspladserne.

- *Vi har ikke tilnærmelsesvis fået opfyldt de rejste krav om 12 kr. mere i timen til lærlinge, 110 kr. i timen på mindsteløn, 30 timers arbejdsuge for skiftehold – 35 timer til alle andre, 16 pct. i feriepenge og et-årige overenskomster*, var kravene, da de fagligt aktive kræfter havde sat hinanden i stævne i efteråret.

- *Til gengæld har arbejdsgiverne fået både i pose og sæk. 3-årige overenskomster, mulighed for forøget arbejdstid lokalt og ekstra straf for overenskomststridige arbejdsnedlæggelser*, udtaler Stem NEJ-bevægelsen OK 2004.

Forløbet har vist, at arbejdspladsernes krav slet ikke er nået frem til forhandlingsbordet. CO-Industri sprang i målet på blandt andet mindstelønkravet, da der ikke er særlig mange i minimumlønsumrådet, der har interesse for dette. Derved fraveg de solidariteten med det store normallønsumråde, hvor kassedamer og bordafryddere blandt mange andre, er afhængige af en høj mindsteløn. CO-Industri svigtede, selv om de var klar over, at Dansk Industri havde afkrævet alle andre arbejdsgivere evigt troskab mod deres resultat.

Resultatet er usolidarisk, hvor forbundslederne skelner mere til en væsentlig forhøjelse af pensionsmilliar-

OK 2004 bør udvise tillid til kampviljen. Her må der ikke forplumres med paroler som 'Forhandlingen bør gå om igen – bak forhandlerne op!' Forhandlerne har forspildt deres chance. De fremførte ikke kravene. De stod slet ikke fast. De accepterede resultatet og anbefalede det. De anerkendte forligsmændens inddragelse med efterfølgende bunkebryllup og udemokratiske afstemningsregler.

Faglig kommentar

derne, som de selv administrerer og lever fedt på. SiD, KAD, HK & Dansk Metal anbefaler alle et JA til minusoverenskomsterne, samtidig med at de håner NEJ-bevægelsen for ikke at have fået "de sidste marginaler" opfyldt, som HK Industri i København skriver til medlemmerne. Hvem husker ikke 1998, hvor den samlede LO-top hånede arbejderne for at være en flok forkælede mæglinger, da arbejdspladserne til stor forundring stemte resultatet ned?

Igen i år har forbundstoppene accepteret, at afstemningen afvikles under forligsmandsloven, der betyder udemokratiske afstemningsregler, hvor et NEJ kun respekteres med 40 pct. afgivne stemmer, og slagteriarbejdere og mange andre kan majoriseres ned af funktionærgrupper eller lignende. Derudover har LO sikret sig, at et NEJ-resultat ikke får gældende virkning, idet de efter storkonflikten i 1998 har sikret sig mod en konfrontation. De har

sammen med DA indgået en "Klimaaf-tale", der sikrer en genforhandling for at tage brodden ud af kampen. Den kan passende kaldes for den faglige "Edin-burghaftale", der retter et par kommaer, indføre fire forbehold og så: Ny afstemning. De håber og beder til, at det ikke kommer så vidt. Hertil vil de forsøge at bringe barselsfonden i centrum som et solidarisk element.

- *Dur ikke*, lyder det fra en typisk lavtlønnet virksomhed med fortrinsvis kvindelige ansatte.

- *Resultatet er simpelthen for ringe, og vi frygter for vore løn og arbejdsforhold i mange år fremover*, udtaler en tillidsrepræsentant for de ansatte på Toms fabrik i Ballerup til Kommunistisk Politik.

Stemningen er klar til konflikt. Afstemningsprocenten nærmer sig de 90, hvoraf langt hovedparten er NEJ-sigere. På forbundets hjemmeside stemmer 90 pct. nej! Heri rummes også slagteriarbejderne, der så ofte før har vist, at de ikke repræsenterer den sløveste kniv i skuffen.

De omkring 400 lavtlønnede på chokoladefabrikken udtrykker på bedste og klareste vis, hvilken retning den solidariske vej bør betrædes.

NEJ-kampagnen – anført af OK 2004 – bør udvise tillid til denne retning og kampvilje. Her må der ikke forplumres med paroler som 'Forhandlingen bør gå om igen – bak forhandlerne op!'

Forhandlerne har forspildt deres chance. De fremførte ikke kravene. De stod slet ikke fast. De accepterede resultatet og anbefalede det. De anerkendte forligsmændens inddragelse med efterfølgende bunkebryllup og udemokratiske afstemningsregler.

Alle sunde NEJ-kræfter må ruste sig til en konflikt, der tager livtag med DA og Dansk Industri. Kun derved kan arbejdspladser høste resultater.